

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

WORLD UKRAINIAN LIBERATION FRONT
FRONT DE LIBERATION UKRAINIEN MONDIAL
FRENTE MUNDIAL UCRANIO DE LIBERACION
WELTFRONT FUER BEFREIUNG DER UKRAINE

26601 RYAN ROAD
WARREN, MICHIGAN 48091

21. листопада 1984

До
Президії Секретаріату
Світового Конгресу Вільних Українців /СКВУ/
Торонто, Онтаріо, Канада

Хвальна Президіє,

В прилозі залучуємо Заяву Президії Світового Українського Визвольного Фронту /СУВФ/, в якій висловлене становище Організації Українського Визвольного Фронту /ОУВФ/ відносно тривожної ситуації, яка заіснувала на форумі керівних органів СКВУ через брак правопорядку і недодержування рішень ІУго Конгресу СКВУ - особливо по відношенню до офіційного оприлюднення тексту Звернення і Резолюцій цього конгресу у такій формі, як вони були прийняті цим найвищим українським громадським форумом у вільному світі.

Як хвальній президії відомо, на останнім засіданні пленуму Секретаріату СКВУ, 9-10 листопада 1984р. в Торонті, Канада, речник президії СУВФ, інж. Богдан Федорак, формально звернувся до голови зборів в особі президента СКВУ адв. Петра Саварина за правом на слово, щоб познайомити присутніх з текстом залученої Заяви Президії СУВФ до справ які турбують ОУВФ по відношенні до СКВУ. Голові Президії СУВФ право на слово відмовлено президентом СКВУ адв. Петром Саварином у спосіб, який явно порушив прийняту в демократичному світі парламентарну процедуру і формальності, які теж включають взаємну пошану.

З цього приводу, Президія СУВФ опротестовує: 1/. відібрання права на слово речникові ОУВФ, 2/. непарламентарний спосіб, який це право на слово було не узгоджене, 3/. бажас відповідних сатисфакцій за нанесений afront ОУВФ і їхньому речникові.

Ставимо цю справу у такій спосіб, бо глибоко віримо, що буде можливо успішно поладити наші спільні проблеми лиш тоді, коли УСІ діятимуть у рамках узгоджених залогень, принципів, процедур і форм, які входять в основи СКВУ і регулюють його діяльність. Недопускання до слова у справах, які є принципового порядку / як оприлюднення прийнятих документів ІУго Конгресу СКВУ/ ніколи не буде засобом поладжувань проблем на цьому спільному громадському форумі.

СУВФ об'єднує у своїй системі понад п'ятдесят різних українських самостійницьких організацій, товариств, установ, ітд. які разом нараховують біля сотисяч членів і прихильників, що собою представляють дуже поважний сектор української зорганізованої спільноти, і цим самим є тривкою частиною фундаменту СКВУ.

Нав'язуючи до цього факту, хочемо відмітити що не одна суспільно-громадська організація чи середовище, що себе поважає, і є тех складивою частиною СКВУ, не зможе на довшу мету погодитися з цією атмосферою неповажності і браку правопорядку, що дораз більше огортаєть форуми керівних органів СКВУ.

Тому ОУВФ працюватиме далше в системі СКВУ, але згідно із становищем, наміченим у Заяві Президії СУВФ.

З пошаном,

Б. Крук
др. Богдан Крук
Генеральний Секретар

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

WORLD UKRAINIAN LIBERATION FRONT
FRONT DE LIBERATION UKRAINIEN MONDIAL
FRENTE MUNDIAL UCRANIO DE LIBERACION
WELTFRONT FUER BEFREIUNG DER UKRAINE

26601 RYAN ROAD
LIVONIA, MICHIGAN 48091

ЗАЯВА ПРЕЗИДІЇ СУВФ

729/11.12.89

В імені Президії Світового Українського Визвольного Фронту бажаємо зложити на цім Пленумі СКВУ - 10 листопада 1984р. - ЗАЯВУ наступного змісту:

Український нарід сьогодні під безпощадним і жорстоким тоталітарним режимом комуністично-російських окупантів, які з месіянстичною і фанатичною силою зміряють до знищення української нації фізичними засобами та асиміляції її російською нацією. З цієї причини, вся діяльність українських національних сил у Вільному Світі мусить бути звернена на допомогу визвольній боротьбі народу проти російських завойовників і за повне державне незалежнення України, за Самостійну Соборну Українську Державу.

Світовий Конгрес Вільних Українців поставив собі за головне завдання допомагати визвольній проти-імперській боротьбі українського народу. Це завдання чітко сформульоване у Статуті СКВУ і в прийнятих чотирма конгресами СКВУ у відповідних зверненнях і резолюціях.

Однак, з огляду на зволікання і відкладування деякими членами Президії Секретаріату СКВУ офіційного опублікування і проголошення Звернення і Резолюцій ІУ Конгресу, наступає в СКВУ стан беззаконности. Ця ситуація сприяє тенденціям так зв. "культ-обміну" /наприклад/ в у висліді того ворожій інфільтрації, і дальшому розбиттю і атомізації суспільно-громадського життя.

Організації Українського Визвольного Фронту у Вільному Світі не можуть нести співвідповідальности за цей стан у Президії Секретаріату СКВУ. З огляду на такий стан, Організації Українського Визвольного Фронту змушені перестати нести співвідповідальність за

дії частини членства теперішньої Президії Секретаріату СКВУ й зайняти становище конструктивної опозиції до їхніх протистатуткових дій до того часу, доки на форумі СКВУ не буде змоги творчо і позитивно реалізувати завдання для яких був створений СКВУ. Члени ОУВФ які є в Президії Секретаріату СКВУ та в Комісіях, відмежовуються від протистатуткових проступків і не будуть нести моральної і практичної співвідповідальности за проступки інших членів.

Ми будемо вести конструктивні заходи, щоб відновити в СКВУ законність і правопорядок, зокрема в ділянці так необхідно потрібної допомоги національно-визвольній боротьбі українського народу. Ми співпрацюватимемо з усіма українськими установами - членами СКВУ - лише в рамках дійсного домовлення щодо основних залогень на яких повстав СКВУ, і коли ці особи, які стараються накидати свої протистатуткові погляди цілій зорганізованій спільноті, перестануть цю незаконну дію та виявлять бажання до єдности в принципових справах і до співпраці з українським революційно-націоналістичним рухом, що його репрезентують на форумі СКВУ Організації Українського Визвольного Фронту.

Президія

Світового Українського Фронту

Греч/3.06.84

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

WORLD UKRAINIAN LIBERATION FRONT
FRONT DE LIBERATION UKRAINIEN MONDIAL
FRENTE MUNDIAL UCRANIO DE LIBERACION
WELTFRONT FUER BEFREIUNG DER UKRAINE

26601 RYAN ROAD
WARREN, MICHIGAN 48091

U.S.A.

Детройт, 31 травня 1984р.

До
Увальних Центральних і Крайових
Управ Всіх Організацій
Українського Визвольного Фронту
в Світі.

Справа: зміна адреси канцелярії
Президії СУВФ.

Вельмишановні і Дорогі Подруги і Друзі!

Організації Українського Визвольного фронту після структурального завершення у Світовий Український Визвольний фронт, продовжують послідовно свою працю, яку поставили собі на початку своєї діяльності.

На останньому ІУ-му Світовому Конгресі УВФ ми всі однодушно прийняли гасло: "Усі наші сили на допомогу Україні". Ми як національна резерва України виходячи з потреб сучасності перед Богом і нашим нескореним народом, доложім всіх зусиль, щоб прискорити визволення нашого народу з московської неволі.

Живучи серед моря асиміляційних процесів зміцнім нашу активність на всіх відтинках в душі прийнятого гасла на ІУ-тому Світовому Конгресі Українського Визвольного фронту.

Теперішня Президія Світового Українського Визвольного фронту як і попередня Президія з др. Р. Малащуком у Проводі, діючи в душі вимог та потреб, продовжуватиме свою діяльність згідно з постановами останнього Конгресу СУВФ.

Щоб належно виконувати наші завдання, будемо далі втримувати з Вами кореспонденційний контакт, а в разі потреби і особистий. Адреса нововибраної Президії СУВФ:

World Ukrainian Liberation Front
26601 Ryan Road
Warren, Michigan 48091
U.S.A.

Греч. центр

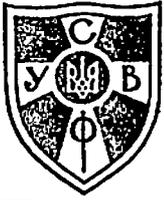
З дужнім привітом і надією на творчу співпрацю звернім
ВСІ НАШІ СИЛИ НА ДОПОМОГУ УКРАЇНІ!

За Президію Світового Українського Визвольного фронту:

Богдан Фезорак
Інк. Богдан Фезорак
голова

Богдан Крук
р. Богдан Крук
секретар

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

WORLD UKRAINIAN LIBERATION FRONT
FRONT DE LIBERATION UKRAINIEN MONDIAL
FRENTE MUNDIAL UCRANIO DE LIBERACION
WELTFRONT FUER BEFREIUNG DER UKRAINE

140 Bathurst Street

Toronto, Ontario, Canada
M5V 2R3

Tel.: (416) 366-9350

ПРЕЗИДІЯ:

Торонто, 30 березня 1983

Д-р Р. Малащук
голова

ОБІЖНИК ч.43/1978-83

Д-р М. Климишин
заступник голови

У 100-річчя народження і 10-річчя смерти

Инж. В. Безхлібник
секретар

Д-ра ДМИТРА ДОНЦОВА

Гр. Уляна Целевич
реф. жіноцтва

У 1983 році минає 100 років від народження і 10 років від смерти д-ра Дмитра ДОНЦОВА /17 серпня 1883 - 30 березня 1973/, найвизначнішого політичного мислителя і теоретика-ідеолога українського націоналізму.

Ярослав Деремнда
реф. молоді

Д-р Дмитро Донцов - блискуча постать в українській історії. Безкомпромісовий трибун-борець за всебічну перемогу України над Москвою, викоринивши світоглядові і психічні комплекси малоросіяництва - українського провансальства і сервілізму, які в часі довговікової неволі і московського панування в Україні витворилися в провідній верстві українського народу.

Автор численних основних творів та незліченних статей про духовність української нації і підстави української політики, глибокий знавець і ворог московського імперіялізму і московської, чужої і ворожої нам духовности і її насильних впливів.

- Донцов взяв на себе післанництво Шевченка, щоб обоюдним мечем свого слова "випідить сукровату і налять живої козацької тії крови, чистої святої" в жили його сучасників. І ця кров ожила в серцях революціонерів ОУН і воїнів героїчної УПА і -

ими - в цілому народі на рідних землях та в цілій імперії народобивців. Автора "Націоналізму", "Модерного москвофільства", "Духа нашої давнини", "Від містики до політики", неперевершеного публіциста - редактора "Вісника" вірно оцінили нечисті сили "Великого Льоху" - московські і свої ворони, всі ті, що спряглися "зв'язати Україні руки, готуючи їй всякі зла і муки." Належно оцінює його жива, нескорена, свободолюбна воююча Україна.

Визвольний шлях українського народу ще не завершений, але визвольний фронт народу стоїть твердо й непохитно і бореться та боротиметься аж до кінця, аж до повної перемоги України над Москвою і відновлення української незалежної держави. Цей шлях українського народу виразно освітлений дороговказами Сковороди, Шевченка, Міхновського, Франка, Лесі Українки і Дмитра Донцова.

Слово Донцова - це могутня зброя українського народу й його визвольного фронту у віковій боротьбі з Москвою. Наша пошана і наш довг будуть сплачені, коли його слово буде удоступлене мільйонам умів і сердець українського народу і зокрема його авангардові - українській молоді.

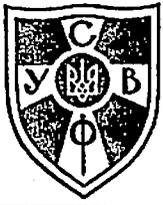
Подбаймо, щоб слово д-ра Дмитра Донцова далі кликало боротись і перемогати, як ми його привикли чути в днях радості і в днях тривоги впродовж багатьох десятків років нашого століття!

Березень 1983

Президія

Світового Українського Визвольного Фронту

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

WORLD UKRAINIAN LIBERATION FRONT
FRONT DE LIBERATION UKRAINIEN MONDIAL
FRENTE MUNDIAL UCRANIO DE LIBERACION
WELTFRONT FUER BEFREIUNG DER UKRAINE

140 Bathurst Street

Toronto, Ontario, Canada
M5V 2R3

Tel.: (416) 366-9350

ПРЕЗИДІЯ:

Торонто, 30 березня 1983

Д-р Р. Малащук
голова

ОБІЖНИК ч.43/1978-83

Д-р М. Климишин
заступник голови

У 100-річчя народження і 10-річчя смерті

Інж. В. Безхлібник
секретар

Д-ра ДМИТРА ДОНЦОВА

Гр. Уляна Целевич
реф. жіноцтва

У 1983 році минає 100 років від народження і 10 років від смерті д-ра Дмитра ДОНЦОВА /17 серпня 1883 - 30 березня 1973/, найвизначнішого політичного мислителя і теоретика-ідеолога українського націоналізму.

Ярослав Деремнда
реф. молоді

Д-р Дмитро Донцов - блискуча постать в українській історії. Безкомпромісний трибун-борець за всебічну перемогу України над Москвою, викоринивши світоглядові і психічні комплекси малоросіяництва - українського провансальства і сервілізму, які в часі довговікової неволі і московського панування в Україні витворилися в провідній верстві українського народу.

Автор численних основних творів та незлічених статей про духовність української нації і підстави української політики, глибокий знавець і ворог московського імперіалізму і московської, чужої і ворожої нам духовности і її насильних впливів - Донцов взяв на себе післанництво Шевченка, щоб обоюдним мечем свого слова "вцидидить сукровату і наллять живої козацької тії крові, чистої святої" в жили його сучасників. І ця кров ожила в серцях революціонерів ОУН і воїнів героїчної УПА і ними - в цілому народі на рідних землях та в цілій імперії народобивців.

Автора "Націоналізму", "Модерного москвофільства", "Духа нашої давнини", "Від містики до політики", неперевреного публіциста - редактора "Вісника" вірно оцінили нечисті сили "Великого Льоху" - московські і свої ворони, всі ті, що спряглися "зв'язати Україні руки, готуючи їй всякі зла і муки." Належно оцінює його жива, нескорена, свободолюбна воююча Україна.

Визвольний шлях українського народу ще не завершений, але визвольний фронт народу стоїть твердо й непохитно і бореться та боротиметься аж до кінця, аж до повної перемоги України над Москвою і відновлення української незалежної держави. Цей шлях українського народу виразно освітлений дороговказами Сковороди, Шевченка, Міхновського, Франка, Лесі Українки і Дмитра Донцова.

Слово Донцова - це могутня зброя українського народу й його визвольного фронту у віковій боротьбі з Москвою. Наша пошана і наш довг будуть сплачені, коли його слово буде удоступлене мільйонам умів і сердець українського народу і зокрема його авангардові - українській молоді.

Подбаймо, щоб слово д-ра Дмитра Донцова далі кликало боротись і перемагати, як ми його привикли чути в днях радості і в днях тривоги впродовж багатьох десятків років нашого століття!

Березень 1983

Президія

Світового Українського Визвольного Фронту

ВН. Редакторе ! Просимо надрукувати оце наше Становище, Резолюції і Прогнози. Дякуємо з дружиною, друзями
Торонто, 28.XII.1983

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

WORLD UKRAINIAN LIBERATION FRONT
FRONT DE LIBERATION UKRAINIEN MONDIAL
FRENTE MUNDIAL UCRANIO DE LIBERACION
WELTFRONT FUER BEFREIUNG DER UKRAINE

448/29.12.83

СТАНОВИЩЕ І РЕЗОЛЮЦІЇ

ІV-ГО СВІТОВОГО З'ІЗДУ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ
28-29 листопада 1983 р. Торонто, Канада

ІV Світовий З'їзд Українського Визвольного Фронту прийняв як своє головне гасло, під яким відбували свої наради Пленум і Комісії: "Всі наші сили на допомогу Україні!". Український народ в Україні й еміграція, як нерозлучна його частина, живуть в особливій добі, коли треба напружити духові й фізичні сили в боротьбі за фізичне збереження, за культурні надбання і за повну державну незалежність. Ми, українці, поза межами України мусимо повністю усвідомити собі, що наша допомога визвольній боротьбі України стала справою нашого сумління, нашої честі й гідності, як снів і дочок героїчного українського народу. Тому й кличемо всіх, щоб повсякчас діяли в ім'я засади: "Всі наші сили на допомогу Україні!".

ІV Світовий З'їзд прослухавши звернення, звідомлення, доповіді, панелі, дискусію, проаналізувавши працю своїх складових організацій, стверджує, що всі ми стояли на правильних позиціях і давали відсіч всім спробам відтягувати суспільно-політичну працю українських громад поза Україною на фальшиві рейки - схвалює становище та наступні резолюції.

Це безсумнівна заслуга рядових борців і провідного авангарду народу - ОУН і всього Українського Визвольного Фронту, що вимога Самостійної Соборної Української Держави ввійшла як безспірна мета, як неоспоримий канон в політичні програми українських самостійницьких національних партій і груп.

Аналогічно завдяки зусиллям членів і провідів організацій Українського Визвольного Фронту засада, що еміграція це невід'ємна частина українського народу, мусить завжди здійснюватись всією громадою, бо ж ми "стаємо лицем до України" і "всі наші сили

віддаємо на допомогу Україні !".

За українську державу , впродовж десятків поколінь, мільйони найкращих, найвірніших синів і дочок українського народу боролись і трудилися, терпіли муки і страждання, і наступним поколінням передали заповіт дальшої боротьби, писаний не завжди пером, але завжди кров'ю , припечатаний героїською смертю.

У грізний час московського скріпленого терору в Україні, коли тирані намагаються переслідуваннями, засланнями, катуваннями і хемічними засобами ламати волю арештованих українських патріотів , примусити їх до "покаянних заяв ", щоб скомпромітувати ідею українського національного визволення та її носіїв, сприймаємо глибоко до душі й підтримуємо спротив і опір, які мають місце в українському народі на Рідних Землях . Члени й прихильники УВФ, а за їхньою спонуккою українська спільнота на чужині пильно й постійно зобов'язані вивчати вістки про боротьбу молоді в Україні, як рівнож такі матеріали, що були опубліковані в пресі УВФ і що їх автором був Степан Говерля і які стосувалися дисидентства й національних задач, й ін.

Четвертий Світовий З'їзд Українського Визвольного Фронту відбувається у влімково важливому часі, коли завдяки ініціативі й старанням організацій УВФ - українська спільнота в країнах вільного світу святково відзначає світлі історичні події і державницькі чини та їх творців, які були й є виразниками національно- державницьких прагнень і змагань українського народу в часі і після Другої Світової Війни . Згадаймо ці події й державницькі чини хочби коротко. У 1981 році відзначено 40-річчя Акту проголошення відновлення Української державности 30 червня 1941 року у Львові , в 1982 р. - 40-річчя славної Української Повстанської Армії, в цьому 1983-му році 40-ліття Анти-большевицького Блоку Народів, а в 1984 відзначатимем 40-річчя Української Гол.Виз-

вольної Ради. Ці державницькі акти ^{і формації} , як теж проголошення 15 березня 1939 р. самостійности Карпатської України та ювілейні роковини УВО і ОУН є продовженням та активним ствердженням у нашій буревійній добі самостійницьких стремлінь української нації, виявлених і закріплених в Актах 22 січня 1918 і 1919 років - проголошення самостійности і соборности України. Рівночасно вшановуємо величні постаті - символи визвольно-державницьких змагань нації: Симона Петлюру, Євгена Коновальця, Степана Бандеру і Романа Шухевича.

Поруч світлих і величних чинів і постатей, що визначають і унапрямують змагання української нації до власновладства, українська спільнота відзначає в цьому році 50-річчя голодової облоги України Москвою у 1932-33 рр., коли у висліді організованого Москвою голодомору загинуло понад 7 мільйонів українських селян - чоловіків, жінок і дітей. Вшановуючи жертви цього нечуваного в історії людства московсько-більшевицького народовбивства, ми, щоб ніколи більше воно не повторилося, ставимо до всіх народів світу вимогу допомоги визвольним змаганням поневолених Москвою народів, причинитися до ліквідації московського колоніялізму й імперіялізму та тоталітарного комуністичного рабства й терору.

Стверджуємо потребу звернути увагу на боротьбу за культурні цінності народу, що є визначальною не тільки в змаганнях за визволення і державну самостійність народу, але й за його дальше існування на рідних Землях в Україні і на поселеннях в діяспорі .

В допомогу визвольній боротьбі в Україні

1. Для нас самозрозуміло, що принцип боротьби за національне визволення включає в собі також тзв. людські права, але наша дія не обмежується до боротьби за людські права, бо людські права людини поневоленого народу ніколи не є ідентичні з правами члена нації, яка є поневолювачем. Крім того справді без досягнення національних прав немає людських прав.
2. Студії крайової дійсности та відклик до нїї закордоном та масові проти-російські і протибольшевицькі акції у вільному світі мають велике значення. Вони служать показником захоплення ідеєю визволення і державного усамостійнення ширших кбл суспільности та є доказом безкомпромісової настанови не тільки провідної ланки, а й народних мас.
3. Зокрема акції, що їх ініціює й проводить молоде покоління, доводять невмирущість ідей української нації усіх поколінь /відомий принцип тяглости боротьби /. В усіх масових акціях завжди слід надавати відповідне скерування, тобто виразно наголошувати принцип Самостійної Української Держави, яка не може йнакше заіснувати як тільки у висліді національної революції синхронізованої з визвольними змаганнями інших поневолених народів.
4. Згідно з формулою попереднього З'їзду відновлене Самостійна Соборна Українська Держава є революційним явищем в міжнародному житті. Через розвал Росії, що простягається з Європи й на Азію йнамагається закріпити свої впливи в Африці та в Латинській Америці, з заіснуванням СС/Д міняється не тільки карта Східньої Європи, але й Азії, а через Близький Схід також Африки.

5. Український Визвольний Фронт, що його члени живуть на всіх континентах в численних країнах на місцях ширить інформацію про Україну та її боротьбу і зводить приятелів для України та її боротьби. Водночас на таких зовнішньо-політичних форумах, як Європейська Рада Свободи, як АПАКЛ /Азійських народів антикомуністична Ліга /, ВАКЛ /Світова Антикомуністична Ліга / та ВАЯКЛ /Світова Антикомуністична Ліга Молоді / зйсовує українське розуміння міжнародної ситуації та її рушійних факторів.
6. IV Світовий З'їзд Українського Визвольного Фронту висуває для членства й усієї української громади згідно з гаслом : "Всі наші сили на допомогу Україні !" такі тривалі завдання :
- а/ неутралізувати впливи московсько-імперіалістичних кіл на політику вільних держав Заходу, а зокрема уряду ЗСА ;
 - б/ наставляти загальну опінію вільного світу прихильно до визвольної боротьби поневолених народів ;
 - в/ підтримувати всі заходи держав НАТО , а особливо уряду ЗСА, скеровані на скріплення оборонної могутності ;
 - г/ розкривати й поборювати підривному комуністично-московську акцію, скеровану на послаблення вільних країн світу, зокрема ЗСА, і в цьому співпрацювати з інституціями й установами, що ставлять собі такі завдання та
 - г/ докладати старань для покращання радіо-передач в Україну.

Українська внутрішня політика

1. Виходячи зі заложення , що живемо в добі ліквідації імперій, бож всі імперії в світі за винятком СРСР вже зліквідовано, та встановлення світового ладу, спертого на системі вільних, справді незалежних національних держав, стверджуємо, що Росія /СРСР/ є основним гальмом світового розвитку й миру. У підмосковському світі Україна -переходова сила в боротьбі народів за національно-визвольну ідею. Так отже розвал російської імперії і знищення комунізму - наше першочергове політичне завдання.
2. Самостійна Україна і розчленування російсько-більшевицької імперії на самостійні держави поневолених Москвою й комунізмом народів лежить в інтересі всього людства, бо звільнить його від небезпеки московської агресії та нуклеарного знищення.
3. Закликаємо Організації Українського Визвольного Фронту та всю українську спільноту до об'єднання і скріплення сил ^{б)} українських громадах, крайових представництвах і СКВУ, щоб у час посиленої руси-

- фікації України і терору з'єднано й солідарно діяти для потреб української спільноти й оборони українського народу, церкви, культури і репресованих у ССРСР українських діячів .
4. З'їзд остерігає українську спільноту перед підступною роботою московсько-більшевицької агентури та колаборантів і вислужників ворога, які в різних формах і різними засобами стараються розбивати українські громади та самостійницькі сили.
 5. Найрішучіше осуджуємо виступи і публікації організацій й людей, які обезцінюють і оплігавляють великі й світлі історичні події і діячів героїчної і славної епохи ОУН, УДПравління, УПА і УГВР. Замість зміцнювати і розбудовувати український фронт за перемогу ідей свободи і державної незалежності для всіх поневолених Москвою народів - вони сприяють московським імперіялістам і колонізаторам. Сюди треба зарахувати теж протинародню і противизвольну концепцію "партократії", як також співпрацю з російськими антикомуністами - єдинонецилімцями.
 6. Закликаємо українську спільноту солідарно стати на оборону української меншини в комуністичній Польщі, позбавленої належних їй прав на розвиток рідної - української культури, мови, шкільництва та рідної Церкви. Вимагаємо припинити нищення українських церков на Лемківщині, дозволити виселенцям повернутися на прадідні землі, призначити українського єпископа для вірних УКЦеркви і повернути українцям їх катедральний храм у Перемишлі.
 7. Заявляємо нашу повну, як досі, підтримку у змаганнях за Патріархат Помісної УКЦеркви і за організаційно - структуральне завершення Української Православної Церкви.
 8. Закликаємо Українські Церкви і всю українську спільноту об'єднати свої зусилля для спільного святкування 1000-річчя християнства в Україні і для оборони переслідуваного і нищеного українського народу і церков в ССРСР.
 9. З'їзд закликає українців у країнах поселення творити і розбудовувати організовані клітини громадського, культурного, наукового, еко-

номічного і церковного українського життя для потреб українських громад і народу з вимогою, щоб жодна українська людина не залишилася поза українською громадою . При тому наголошуємо потребу активно включатися в політичне, культурне і наукове життя країн поселення, здбуваючи там провідні позиції.

10. З позиції української організованої сили, основою якої будуть Організації УВФ, наполегливо працюймо, щоб справа самостійности України стала змістом офіційної політики західних держав і як засаднича проблема стояла на міжнародних форумах.

Маємо ініціювати і організувати багатолюдні ^{акції}, що охоплювали б всю нашу громаду, акції в обороні українських політв'язнів у ССР.

На першому місці ставимо Юрія Шухевича, вимагаючи його звільнення.

11. IV Світовий З'їзд Українського Визвольного Фронту закликає всі свої складові організації скріпити свою активність на всіх важливих відтинках : загально українському, зовнішньо-політичному, жіночому, культурному, молодіжному та поширити свої ряди, посилити свою діяльність в інших українських громадських, політичних організаціях і установах та в їхніх крайових, міжкрайових і світових набуваннях з метою спрямування сил української спільноти у вільному світі на допомогу визвольній боротьбі українського народу, бо "Всі наші сили на допомогу Україні !".

12. З'їзд закликає членство СУВФ списувати спогади з життя і боротьби останніх десятиліть.

В зовнішньо-політичних питаннях

1. Члени УВФ, які або самі були учасниками визвольної збройної боротьби на Рідних Землях або виховались на світлих традиціях боротьби ОУН-УПА-УГВР, здецидовано відвигают перед політиками Заходу українську альтернативу до атомової війни. Йдеться про підтримку національним революціям всередині ССРСР, що через розвал останньої в світі імперії приведе до відновлення незалежних держав усіх народів світу.
2. Зїзд підтримує видвигнену ОУН та АБН альтернативу, що в її основі лежить політична й мілітарна стратегія координованих та одночасових революційних повстань на територіях поодиноких поневолених Москвою народів в ССРСР та в "сателітних країнах".
3. Росія мусить бути розвалена, бо: а/ вона огнище й організатор неспокоїв, заколотів в цілому світі ; б/ фактично вже веде третю світову війну наймодернішими методами психологічної, політичної війни та війни шляхом тзв. "проксі", як напр. при допомозі кубинців в Африці і т.п. ; в/ організує "фракції червоної армії", групи для розкладу, деморалізації, підмінування авторитетів держав, анархізації життя в даних країнах, щоб у відповідному часі довести до захоплення влади комуністичною меншістю. / З розвалом російської тюрми народів відкриваються також можливості торговельних і культурних зв'язків з усіма країнами, що були досі поневолені в ССРСР.
4. Зїзд ставить вимогу до урядів вільних країн Заходу, щоби вони припинили всяку економічну допомогу, продаж збіжжя та передачу ССРСР технології, як теж для країн Варшавського Пакту, що з одної сторони значно підсилюють московську політику топтання національних

та людських прав поневолених нею народів, а з другої сторони збільшують її мілітарно-індустріальну базу для чергової експансії.

5. IV Світовий З'їзд Українського Визвольного Фронту стверджує, що в нашій боротьбі проти московського окупанта слід пам'ятати також про другого окупанта - Польщу, яка загарбавши Підляшшя, Холмщину та Лемківщину позбавляє українське населення цих споконвічних земель України можливості вільного релігійного, національного і культурного розвитку.
6. Відкидаємо сподівання на еволюцію в ССРСР, як рівнож політику співжиття, балансу сил та детанту, бо всі ці форми міжнародної політики приносили користь передовсім кремлівським диктаторам.
7. Згідно з вістками з України радіопередачі в Україну повинні бути кращі щодо змісту, ніж це було досі. Отже звертаємо на ці справедливі вимоги увагу відповідним урядовим станицям на Заході. В програму таких передач належить включити визвольну концепцію ОУН і АБН.
8. СУВФ закликає вільні народи світу, щоб вони визнали на форумі ООН революційно-визвольні рухи замість представників окупантів.
9. СУВФ апелює до державних мужів Заходу, щоб вони видвигнули справу України на міжнародних форумах, щоб стали в оборону українських політ-в'язнів, а зокрема борців підпілля ОУН й УПА, щодо яких подібно, як до воєнно-полонених повинні бути застосовані постанови Женевської конвенції щодо воєнних полонених.

В питаннях культури

- I. Український нарід - один з найстарших в Європі - виплекав високу самобутню культуру у найкращих її формах виявів у доісторичну добу, в добу Київської Русі, Козацької Держави та в часі великого

Відродження нації в наші часи .

2. Сила української культури була постійним джерелом відроджування народу в найважчих його історичних періодах існування.
3. Московсько-більшевицька окупація різниться від інших колоніальних імперіялізмів тим, що вона не обмежується до політичних і економічних форм визиску народів, але вникає в їх духово-культурне життя, щоб зломити не лише фізичний, але й духовий їх опір, що обосновується на історичних традиціях народів, їх культурі та світогляді.
4. На відтинку культури проходить найглибша боротьба за підметність і самобутність українського народу. Нескорені діячі української культури стоять в перших рядах оборонців прав народу та людей, не зважаючи на жорстокі кари тюрем, заслань і концентраційних таборів.
5. Українська спільнота в діяспорі зазнає великого тиску асиміляції та інфільтрації чужих - шкідливих ідей, як продукту культур оточення, в яких вона живе й тому треба всіми силами протидіяти їм.
6. Московська влада в Україні знищила вільну творчість адміністративними засобами професійних спілок і методом соціалістичного реалізму, і тому закликаємо діячів української культури втримати самобутність української культури та розбудовувати культурні цінності власної спільноти, щоб відержати асиміляційний тиск чужого культурного оточення, якому улягають ті, що не приготовані залишатися собою.
7. Водночас закликаємо діячів української культури обороняти українську спільноту у вільному світі від "допомоги", яку в ділянці культури пропонує еміграції ССРСР, а зокрема УРСР у формі тзв. "культурного обміну", тому, що це є поширення в культурній політиці Москви ідеї "елиття націй", тому, що "культурним обміном" кермує КГБ, тому, що "обмін" є односторонньою інфільтрацією "совєтської культури" серед українців в діяспорі, тому, що він є зас^{ом}обниження національної солідарности та промощує для агентури шлях у самостійницький табір українців у світі та його розкладає .

На відтинку молоді й жіноцтва

1. IV Світовий З'їзд Українського Визвольного фронту стверджує, що у визвольній боротьбі за самостійність України на відтинку молоді й надалі залишається актуальним і зобов'язуючим "Звернення Воюючої України до української молоді", що його підписав Головний Командир УПА, ген.хор. Т. Чупринка - Роман Шухевич.
2. В тєв. тридцятих роках студєнська й робітнича молодь була головним рушієм суспільного, а також політичного життя. Потрібно й тепер активізувати студєнський відтинок і досягти максимум ефективности в поширєванні правди про українську визвольну боротьбу. З'їзд поручає студіючій молоді ставати членами ТУСМ-у й в той спосіб вести вишкільну й розяснювальну працю серед загалу молоді в обороні прав України.
3. З метою належного плекання ідеалів визволення серед української молоді всі організації УВФ зобов'язані цікавитися життям молоді, підтримувати мододечі організації в системі Визвольного фронту, як запоруку нашого завтрішнього організованого життя.
4. Учасники З'їзду висловлюють тривогу й вимагають від кожного, хто пов'язаний з виховною працею серед молоді, щоб загострити чуйність щодо нездорових проявів серед частини українського суспільства, а особливо серед частини української молоді, а саме проявів нігілізму, неомарксизму, націоналкомунізму і капітулянтства супроти ширєних Москвою "нових кличів", що морально розкладають молодь і спричинюють виломи в боротьбі за визволення і державність України.
З'їзд таврує ці намагання, метою яких внести в українську сус-

пильність роздор і хаос, послаблювати її волю до боротьби та нищити українські самостійницькі позиції .

5. Українська молодь на чужині має багато прикладів до наслідування таких як полк Е. Коновалець, Роман Шухевич, Степан Бандера, Дмитро Грицай, Ярослав Старух, Євген Лєгенда, Ольжич О., Данилишин Дмитро, Василь Білас і багато ін. Чимало героїв серед менше відомих борців в Україні останніх десятиліть . Життєписи згаданих борців молодь повинна залюбки студіювати .
6. Молодь крім української історії повинна познайомитись ближче з змаганнями наших сусідів, які борються за свою незалежність від російського тоталістичного московського народу. Найновішим прикладом народу, який не хоче підкоритись російським імперіялістам є афганський народ. Їхня боротьба пригадує нам боротьбу Української Повстанської Армії і тому ми симпатизуємо цій боротьбі.
7. Українська молодь , яка стоїть під ідейним впливом Визвольного фронту, має цікавитись військовими вишколами й набувати фахове військовоє знання в країнах свого поселення .
8. Молоді кадри ВФ повинні включатись в активну допомогу діяльності АБН на зовнішньополітичному відтинку . Також включатися в оборону Юрія Шухевича , сина легендарного Командира УПА.
9. Активно треба включатись в праці для підготовки відзначення 1000-ліття християнства в Україні, щоб світло християнського Києва опромінило рідний народ в рідній самостійній Українській Державі .

1. IV З'їзд Світового Визвольного Фронту стверджує з признанням, що в усіх визвольних формаціях в перших лавах борців за визволення українського народу було українське жіноцтво. Не тільки бойовики підпілля ОУН й УПА, але й дівчата й жінки довершували неперевіренних героїських вчинків. Вони брали на себе тягар відповідальности за важливі ділянки підпільної та організаційної боротьби, Вони гордо йшли на смерть або на довголітнє знуцання в концтаборах та засланнях .
2. В усіх тяжких обставинах підневільного життя вони втримували родини, а в них український дух, виховували дітей на свідомих українців, майбутніх воїнів української національної революції .
3. Рівнож й поза Рідними Землями, на поселеннях українські жінки включилися в організоване життя суспільно-політичних, освітніх, релігійних, молодечих та жіночих, професійних товариств і об'єднань, як також активно стали виховувати нове покоління в українознавчих школах і т.п. Згодом для кращої, тобто успішної дії наші патріотичні і свідомі жінки покликали до життя свої окремі жіночі організації, як наприклад ОЖ ООЧСУ, ОЖ Ліги Визволення ^{України} ОУЖ, СУБ-у та ін. Вони включилися в працю Українського Визвольного Фронту.
4. Закликаємо всі організації СУВФ співпрацювати та підтримувати діяльність жіночих Відділів і Організацій, а зокрема старших членів Сум-івських лав входити в ряди організованого українського жіноцтва. Зновже Управи жіночих об'єднань УВФ повинні нав'язувати контакти з чужинецькими жіночими товариствами і в той спосіб також прислужувати приятелів для української визвольної боротьби
5. Членкині жіночих об'єднань УВФ та їхні Управи повинні слідкувати за розвитком політичних подій та реагувати на них. Ми є велика нація, нація майбутнього і без нашої участі не може бути вирішений порядок завтрашнього світу.

Привітання

Ми, делегати від 50-трьох суспільно-політичних організацій, які репрезентуємо тисячі членів і прихильників Українського Визвольного Фронту клонимо наші голови перед масстатом жертв незчисленних українських героїв і шлемо гарячий привіт всьому нескореному українському народові.

Зібрались ми на цьому IV Світовому З'їзді Українського Визвольного Фронту також з метою відзначити й пригадати великі річниці : 50-річчя українського голокосту, 45-річчя смерти основоположника УВС й СУН, с.п. полк. Євгена Коновальця, 100-річчя народження і 10-річчя смерти д-ра Дмитра Донцова, 70-річчя смерти найбільшої нашої поетеси Лесі Українки, 59-річчя смерти Ольги Басараб, 41-річчя Української Повстанської Армії та 40-річчя АБН.

Відзначування цих річниць завжди оновлюватимуть збірну на-родню пам'ять, що наснажуватиме нас знов і знов, так політичну еміграцію, як і борців в Україні до дальшої боротьби проти поневолення, геноциду, русифікації, економічної експлуатації, морального розкладу, дезінформу та всякого вдосконаленого терору московських сатрапів, за свободу і державну незалежність українського народу.

Ми, учасники IV Світового З'їзду Українського Визвольного Фронту найгарячіше вітаємо український нарід і зокрема всю молодь України, а особливо тих героїв-борців, які всі свої таланти, силу, здоров'я жертвують в борні за визволення України з-під російської окупації.

Вітаємо українських політичних в'язнів у московських тюрмах, концтаборах і казематах, засланих і запроторених в чужі далекі землі.

IV З'їзд пересилає привітання Їх Святості Києво-Галицькому Патріархові УПКЦ Йосифові й Ієрархії Української Помісної Католицької Церкви та Української Автокефальної Православної Церкви.

IV З'їзд Організацію Українських Націоналістів, всі формації Українського Визвольного Фронту, всі народи АБН та всі українські політичні, громадські, культурні, наукові, комбатантські, жіночі, молодіжні і студентські організації, товариства й установи в усьому світі.

Президія

IV Світового З'їзду Українського Визвольного Фронту.

Торонто, 4 березня 1982

З В Е Р Н Е Н Н Я У 4-РІЧЧЯ У П А

До всіх організаційних клітин
ОУВФ в Канаді

ДОРОГІ ПОДРУГИ І ДРУЗІ!

У 1982 році українська спільнота у вільному світі відзначує велике і славне 4-річчя від створення Української Повстанської Армії, та її героїчної боротьби за Самостійну Соборну Українську Державу.

Звертаючись до Вас, ми також запрошуємо до активної співпраці українську спільноту для проведення святкувань. Спільними силами якнайторжественніше відзначім цю велику річницю нашої нової історії!

Тому дораджуємо створити на місцях спільні громадські ділові комітети, які при складанні програм святкувань, в міру можливості-повинні брати до уваги:

а) Масові протестаційні демонстрації-маніфестації в обороні національних і людських прав України, писання листів-петицій до урядових чинників Канади і Об'єднаних Націй з правдивими інформаціями про боротьбу УПА і теперішнього підневільного стану України.

б) У місцевостях де є можливості зв'язку з чужомовною пресою, радієм, телевізією влаштовувати прес-конференції, на яких належно наświetлювати боротьбу УПА, або передавати готовий матеріал для публікацій. Влаштовувати студійно-наукові конференції на які запрошувати визначних політичних діячів, професорів університетів, наших приятелів і зокрема з етнічних груп Москвою поневолених народів.

в) Влаштовувати святкові академії-концерти з відповідною до теми дня програмою, спільні зустрічі-вечері з доповідями і мистецькими частинами, громадські віча, а у менших скупченнях українців ширші сходини, доповіді і т.п. У пов'язані з програмами святкувань відбувати Торжественні церковні відправи за тих, що життя своє віддали, за народ, за Україну.

г) Безперечно, що влаштування таких, чи інших імпрез буде залежати від спроможностей даної місцевості, та доброї підготовки. Одначе підкреслюємо, що кожна форма їх буде доброю і корисною, коли її зміст буде відповідати духові ідеї ОУН-УДП-УПА-УГВР, як нерозривної цілості у боротьбі за державність.

г) Цілий 1982 р. є призначений на влаштування імпрез пов'язаних з 4-річчям. Всі інші імпрези ОУВФ в цьому році також будуть проходити під цим кличем.

/ обернути/

Центральною імпрезою буде 33-та Зустріч-Здвиг Українців Канади і Америки, яка відбудеться 4 липня ц.р. на Сумівській Оселі "Веселка" біля Актону. Під цим кличем відбувся вже XIV-ий Збір Т-ва кол. вояків УПА, будуть проходити Окружні наради в Ошаві і осінню в Едмонтоні.

Доложимо усіх старань, щоби відзначення цієї славної річниці створення УПА і її героїської боротьби, випали під кожним оглядом якнайкраще!

За Організації Українського Визвольного
Фронту в Канаді:

Теодосій Буйняк - ГУ ЛВУ

Марія Шкамбара-ГУ ОЖ ЛВУ

Михайло Шепетик - КУ СУМ

Микола Кулик-Т-во кол. вояків УПА

Василь Дідюк-секретар

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

WORLD UKRAINIAN LIBERATION FRONT
FRONT DE LIBERATION UKRAINIEN MONDIAL
FRENTE MUNDIAL UCRANIO DE LIBERACION
WELTFRONT FUER BEFREIUNG DER UKRAINE

140 Bathurst Street

Toronto, Ontario, Canada
M5V 2R3

Tel.: (416) 366-9350

ПРЕЗИДІЯ:

стр. 04. IX. 82

Торонто, 17 серпня 1982.

89-90/17.9.82

Д-р Р. Малащук
голова

ВП Друг
Микола Кулик
Бюва Т-ва к. Вояків УПА
Торонто

Д-р М. Климишин
заступник голови

Инж. В. Безхлібник
секретар

Мгр. Уляна Целевич
реф. жіноцтва

ВП Друже!

Ярослав Деремєнда
реф. молоді

Цього року осінню проминає 40 років з того часу, коли в розгарі Другої Світової Війни в часі боротьби за панування над Україною гітлерівської Німеччини й большевицької Москви - в обороні українського народу, його свободи й права на державну незалежність створилася його збройна сила - Українська Повстанська Армія - УПА.

Своєю героїчною боротьбою, завзяттям і жертвністю, УПА вписала золоті сторінки в історію України; щоб віддати їй належну пошану, українці в усьому світі святково відзначають цього року 40-ччя Української Повстанської Армії.

Світовий Український Визвольний Фронт і Товариства колишніх Вояків УПА творять Світовий Почесний Комітет для патронату цим святкуванням і просять Вас до цього Комітету.

Заздалегідь дякуємо за Вашу ласкаву участь у Комітеті та просимо повідомити нас про Вашу згоду.

З глибокою пошаною

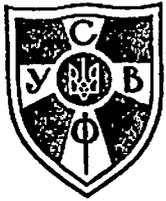
За Президію

Світового Українського Визвольного Фронту

д-р Р. Малащук
голова

інж. В. Безхлібник
секретар

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

WORLD UKRAINIAN LIBERATION FRONT
FRONT DE LIBERATION UKRAINIEN MONDIAL
FRENTE MUNDIAL UCRANIO DE LIBERACION
WELTFRONT FUER BEFREIUNG DER UKRAINE

140 Bathurst Street

Toronto, Ontario, Canada
M5V 2R3

Tel.: (416) 366-9350

ПРЕЗИДІЯ:

Д-р Р. Малащук
голова

Д-р М. Климишин
заступник голови

Д-р В. Безхлібник
секретар

Мгр. Уляна Целевич
реф. жіноцтва

Ярослав Деремєнда
реф. молоді

Торонто, 29 травня 1982

СБІЖНИК ч.41/1978-83

У 2.000-річчя КНСВА

1.600-річчя УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ і 40-річчя УПА

Нав'язуючи до нашого Сбіжника ч.40, з 15-го березня ц.р., в якому ми помістили "Звернення в 40-річчя Української Повстанської Армії", - рекомендуємо всім Організаціям Українського Визвольного Фронту, змістовий план відзначувань.

Цього року проминає 40 років від творення збройної сила відновленої української державності Актом 30-го червня 1941 року, яка прийняла назву Української Повстанської Армії - УПА.

Уряд відновленої української держави, очоленої Ярославом Стецьком, кеча розгромлений німцями, ніколи не капітулював ані перед німецькими ні московськими окупантами. Український народ, окрилений Організацією Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери, відновлюючи й розбудовуючи свою державу, - поставив опір, а згодом підняв збройне повстання проти обох загарбників української землі - проти брунатного і червоного імперіалізму Німеччини і Московщини.

Продовж 10 років УПА під командою ген. Романа Шухевича-Чупринки вела нерівну фізично, але незламну духово боротьбу проти Берліну і Москви, яка перемогла лише в наслідок короткозорої політики західних альянтів, що не добачали найбільшої загрози для світу, якою є московський імперіалізм. Західний світ, вдоволений капітуляцією Німеччини, сподівався, що Москва нагороджена жертвами поневолених народів, буде переживувати їх століттями та залишить решту світу в мирі. Але сталося так, що московська ядерна зброя є тепер готова-здібна досягти кожне місце світу і переміяти його в пустиню.

40-річчя УПА є не лише річницею боротьби, героїства і жертвності українського народу за його волю і державність, але є альтернативою ядерній війні, яку підготує Москва на загибель Західного світу. Насильству світ мусить протиставити не лише свою фізичну силу, але головню силу правди, справедливості і волі. Цією силою була озброєна УПА, на прапорах якої стояло гасло: "свобода народам - свобода людям!". Тільки під цим прапором і цією зброєю може перемогти світ волю.

Український народ покликаний Богом до великої місії, про що свідчать його історія. 1600 років тому українські землі і наші предки анти, що створили першу слов'янську державу, очолену царем Божем, знайшлися в подібній ситуації, яка сталася в 1941 році з відновленою державністю Актом 30-го червня. На південних землях України зустрілися орди германських готів з азійськими кочовиками - гунами. Наші предки завзято обороняли свої землі і свою державну незалежність від нападників. Це була боротьба за наш чорнозем, який притягав голодних чужинців на нашу землю. Але наш народ перемігав і не уступав із своєї землі. Гуни розбили готів і пішли аж у західну Європу. Тепер, подібно як 1.600 років тому, московська орда перекотилась через Україну і стала наближатись у серце Європи.

Український нарід, автохтон на своїй землі, коренями своєї культури часів неоліту України, джерел найстаршої хліборобської культури - трипілья. На цій осілій культурі, на її традиціях розвивалися предки нашого народу в тісних зв'язках із середземноморськими народами великих цивілізацій Греції і Риму. На протязі нової ери виріс епіцентр української державності і культури - Київ, якому ми нас 2.000 років, до став столицею української державності Русь-України.

Москва намагається применшити історію Києва і звести його існування до 1.500-річчя, щоб показати себе спадкоємцем Києва - матері городів руських-українських. Москві й московського народу не було і в пов'язанні з 1.500-річчям, в якому то часі тільки частина слов'янських племен посунулася на північ, але на землі балтійських і угро-фінських племен. Тоді існувала тільки українська державність антів - союз українських племен, очолений полянами, до згодом прийняли назву русів.

Знаючи правду, Москва пов'язала ювілей Києва із 60-річчям існування своєї червоної імперії - ССРСР, щоб притемнити образ нашого минулого, нашої історії і славу Києва та України, утопією злиття націй - творення совєтського народу, тобто московської супернації і її батьківщини ССРСР і єдиної столиці для всіх республік-провінцій - Москви.

Відмічуючи 40-річчя УПА, ми в першу чергу вивчаємо світові та усвідомлюємо найширшим масам нашого народу, що УПА є ланкою подій нашої історії, що вона виникла як вічне змагання народу до волі і самостійності, до державності, яка в нас існувала найранше з усіх слов'янських народів, бо 1.000 років тому, і що Києву не 1.000 і не 1.500 років, а повних 2.000 років.

Ми пригадуємо славу епохи княже-королівської української державності - Київської Русь-України, Галицько-Волинську Державу, Козацько-Гетьманську Державу з Запорізькою Січчю, нашу державність 1918-19 рр. з Українською Народною Республікою і самостійною Гетьманською державою і ми пригадуємо найновішу - героїчну добу нашої державності - Карпатську Україну 1938-39 рр., Акт 30-го червня 1941 року та УГВР 1944 року і десятирічну збройну боротьбу за неї СУН-УПА.

Пам'ятаймо, що боротьба наїзників за українську землю не почалася в Другій світовій війні, ані в Першій, ані після Переяславської угоди, ані не після упадку Києва під ударами татарських орд Батія, чи упадку Галицько-Волинської Держави. Історична, літописами віднотована боротьба з наїздами германських готів і кочовиків азіатського степу велася 1.600 років тому. Тільки чини, боротьба і жертва царя Божа й його воїнів зберегли нашу націю від розгрому та уможливили його нащадкам - князям Києва-Русь-України диктувати умови миру з Царгородом, а Хмельницькому знов відновити українську державу 1.300 років пізніше і УПА продовжувати боротьбу за ту саму ціль.

Від Божа до Чупринки - це шлях історичної нації, що має місію не лише жити для себе, але й для вільного людства. Через "Київ проти Москви до "Болі народом і людині!"

В цьому році віддаймо належну пошану й поклін всім, хто на протязі віків боровся і згинув за українську землю, за українську державу, за Україну. Різкими способами й формами - маніфестаціями, демонстраціями, академіями, студійними конференціями і ін. - по всіх країнах світу, де живуть українці, прославім українських борців, що віддали своє життя за те, щоб жив і був свободним український нарід. Заманіфестуємо нашу єдність з тими, хто боровся і бореться та нашу повсякчасну готовність допомагати їм у боротьбі всіми нашими силами і засобами в Західньому світі.

"Не складемо зброї і не припинимо нашої боротьби доти, доки Україна не буде визволена!" - поклялися воїни УПА. Ціль і завдання боротьби не змінилися протязом багатьох віків, український нарід бореться далі - в Україні й поза її межами - аж до кінця, аж до перемоги!

ВСІ НАШІ СИЛИ НА ДОПОМОГУ УКРАЇНІ!

23-го травня 1982

Президія

Світового Українського Визвольного Фронту

і

Асоціації Діячів Української Культури

Окремою поштою висилаємо афіші,
ціна \$ 2.50 за 1 примірник/копії виготовлення і пересилки/.

614/15.884.

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

WORLD UKRAINIAN LIBERATION FRONT
FRONT DE LIBERATION UKRAINIEN MONDIAL
FRENTE MUNDIAL UCRANIO DE LIBERACION
WELTFRONT FUER BEFREIUNG DER UKRAINE

26601 RYAN ROAD
WARREN, MICHIGAN 48091

30 червня 1984

НА ПРОСЛАВУ ХРИСТИТЕЛЯ УКРАЇНИ

Звернення УСВФ з приводу Тисячоліття офіційного Хрищення України

Найбільше революційною подією в історії людства була поява на цій землі Богочоловіка - Ісуса Христа. Вона основно змінила духове обличчя світу, надаючи йому елементи вічності людської душі, які назавжди визначили долю людини і людства у цілому.

Чого dokonalo християнство в історії української нації, не сила оцінити у відзначенні тієї найсвітлішої події в історії української нації-держави.

Треба, щоб уся українська громадкість причинилася до якнайвеличавішого відсвяткування Тисячоліття Хрищення України. Треба бути дуже уважливим, щоб у підготові не зникнуло найважливіше і найконецніше, щоб в обличчі російського ворога, його наступу на українське християнство з боку воюючого російського безбожництва і цезаропапістської російської Загорської та однаково імперіальної еміграційної православної церкви усе українство й наші Церкви виступили з'єднано й суцільно в ім'я св. Андрія Первозванного і Христителя України Володимира Великого Святого.

СУВФ підтримують Конференцію з травня 1984 УВУ, УКУ та інших українських науково-дослідчих і науково-навчальних установ та їхні плани, схвалені у Мюнхені.

Апелюємо до української громадськості, до Ієрархів наших Церков діяти екуменічно, бо за Святого Володимира Великого була єдина християнська Україна! Вона була єдиною, як пророкував св. Андрей, Христовий Апостол з Київських гір, що з них засяє Божа благодать!

Подумаймо над протидією московським заходам загарбати нашу

славну історію державної християнської України. Діймо у тому відношенні екуменічно усі як один!

Пригадуємо заяву Пімена: "1988 року святкуємо тисячоліття російської нації, російської державности, російської культури, російської літератури, російського історичного існування..." . Так заговорив Загорськ /Ді Вельт, 19 квітня 1984, Бонн/. Загорськ видав уже основну книгу-альбом-плягіят на люксовому папері, в якому представлені з коментарями чужими мовами крадені чи загарбані наші християнські й національні святощі - наші Собори, Лаври, наші ікони, пам'ятники, як твори російського "генія", загарбане у нас добро! Для Загорська і його імперіялістичних співієрархів з еміграційної російської церкви - це є мілленієм російської Церкви, нації, держави. Наша відповідь мусить бути не лише релігійна, але національно-державно-релігійна.

Це ж було офіційне введення християнства в Україні, яке існувало вже декілька століть. Мусимо усі сконсолідовано прийняти бій національно-релігійний, державно-релігійний, мусимо доказати, що це мілленієм християнської державної України. Мусимо теж протиставитися кард. Глемпові з його заявою про тисячоліття хрищення Росії, яке католицька Польща хоче святкувати у протиріччю Папі Римському, який проголосив, що це Тисячоліття Державної Християнської України. Чи Папа Римський втримає цю позицію? За це мусять уже дбати наші Владики так, як Владики УАПЦ подбають про те, щоб Екуменічний Царгородський Патріярх зайняв тотожне становище з українським.

Найактуальніші завдання: видати капітальну книгу українською та зокрема чужими мовами світу про християнство в Україні, про офіційне Хрищення України з точки зору не лише релігійної, але національної, державної, історичної, культурної, мистецької, післанництва Києва на Сході Європи з пророчими словами св. Андрея. Видати мартирологію і гагіографію наших Церков і нашої нації, щоб тим засвідчити, що Україна боролася і страждала за перемогу Христової правди на українській землі й у світі. Видати альбом національно-релігійних і церковно-державних святощів від тисячоліття й раніше, святощів нищених, граблених, крадених ворогами-окупантами й наїзниками, москалями й іншими завойовниками різних часів нашої історії, альбом наших ікон, наших Соборів, наших Лавр, наших гуцульських, лемківських перлин-церков, наших пам'ятників із поясненнями чужими мовами, щоб світ побачив славу християнської України й її ще раніші часи, на яких

виросло християнство.

Наш апель до української громадкості, до усіх без різниці партійно-політичних переконань:

Ушануймо Тисячоліття найсвітлішої події нашої історії здвигненням могутнього пам'ятника Володимирові Великому Святому, Христителеві України, Володареві України у Вашингтоні.

Найперше нам треба добитися згоди урядових чинників ЗСА. У цій справі робляться заходи впливових українських чинників у порозумінні з нашими церковними властями. Сотні тисяч українців з усього вільного світу прибули б на відкриття пам'ятника, можливо, доконане найвищими достойниками ЗСА за участю найвищих українських церковних і світських чинників і - ймовірно - іншонаціональних приятелів України, очевидно, без москалів.

Уже знайдено скульптора, який піднявся цього діла. Тисячі пожертвують свої датки на це святе діло. І воно буде доконане, якщо лише буде згода офіційних кіл ЗСА. Блаженніший Патріярх Мосиї І на початок на цю ціль задеклярував десять тисяч американських долярів. Таку ж саму суму на пам'ятник задеклярував УСВФ.

Апелюємо у найліпшій інтенції й у найкращій волі, не квестіонуючи нічєї ініціятиви, до усіх церковних, наукових, громадських, політичних чинників, щоб поглянули дійсності звічі, віднайшли ієрархію вартостей і завдань, зрозуміли, що є першочергове, що є найважливіше, щоб через ці всього три і пів року можна зробити найефективніше, щоб світ почув про нашу націю, нашу державу, тисячоліття удержавнення християнства нашим Святим Володарем, який є святим обох наших Церков, щоб спільним зусиллям усього патріотичного християнського українства ми добилися того, щоб на гідному місці у Вашингтоні виднів пам'ятник з написом:

"У ВЕЛИКЕ ТИСЯЧОЛІТТЯ 988-1988"

ХРИСТИТЕЛЕВІ УКРАЇНИ ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ СВЯТОМУ

ВСОДАРЕВІ УКРАЇНИ У ВЕЧНОСТІ УКРАЇНСЬКІЙ НАРІД

В УКРАЇНІ Й ПОЗА УКРАЇНОЮ СУЩІЙ

Щоб появилися вчас згадані нами необхідні книги й у рік Великого Тисячоліття вони заповнили усі доступні нам офіційні, наукові, культурні, політичні, церковні, публіцистичні, журналістичні, університетські, бібліотечні інституції та були предметом загального масового поширення.

Щоб ми не спізналися, бо ворог християнської Самостійної Соборної Української Держави вже діє.

Віримо, що наше слово висказане щиро і відкрито промовить до патріотичних умів і серцець усіх українських патріотів, які під тим кутом передумують свої пляни і наші проєкти та стануть з нами в один гуж діяти.

Віримо, що знайдуться тисячі жертводавців-фундаторів згаданих необхідних творів і зокрема пам'ятника, а їхні прізвища будуть викарбовані на згадку поколінь на належному місці.

Президія

Українського Світового Визвольного Фронту

інж. Богдан Федорає - голова

д-р. Богдан Крук - секретар

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

WORLD UKRAINIAN LIBERATION FRONT
 FRONT DE LIBERATION UKRAINIEN MONDIAL
 FRENTE MUNDIAL UCRANIO DE LIBERACION
 WELTFRONT FUER BEFREIUNG DER UKRAINE

26601 RYAN ROAD
 WARREN, MICHIGAN 48091

23 липня 1984

З В Е Р Н Е Н Н ЯВ РІЧНИЦЮ СЛ.ПАМ. ПРОВІДНИКА НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

25 років проминуло відколи 15-го жовтня 1959 року з руки висланника російської імперії загинув у Мюнхені, Німеччина, Провідник Організації Українських Націоналістів - сл. пам. Степан Бандера. На його похороні, Ярослав-Стецько, голова Українського Державного Правління 1941, член Бюра Проводу ОУН і голова ЦК Анти-більшевицького Ельоку Народів, сказав у своїй промові: "Москва, виривавчи з-поміж нас підступом і злочином Степана Бандеру, намагається зламати нас дужо, думаючи, що українська нація є слабодужом, що її огорне зневіра, що вона спрневірється ідеям Покійника і припинить боротьбу. Та даремні її сподівання..."

Слова теперішнього Голови Проводу ОУН сповнилися. Проминуло чверть століття від тодішньої жалібної події, а ОУН, піднята Степаном Бандерою на вершини революційного героїзму - живе, діє завдає російській імперії ударів. Сила ОУН росте! Це бачимо по збільшенню ворожої протидії. Москва витрачає останнім часом мільйони рублів на апарат Дезінформації, КГБівської агентурної диверсії, культ-обману й величезних тиражів пронаганди проти ОУН.

До успіхів ОУН причиняються Організації Українського Визвольного Фронту! ОУВФ виконують важні функції на різних відтинках свого призначення. Тому Президія Світового Українського Визвольного Фронту звертається до всіх Організацій УВФ у Зільних країнах світу гідно, масово й многогранно вшанувати й відзначити двадцяти-п'яту річницю

від вбивства московським агентом сл. пам. Степана Бандери! Докажім, що вбиваючи Степана Бандеру, як людину, москалі не досягнули своєї мети - розгрому українського націоналістичного руху, очолюваного ним. Продовж минулих двадцятип'яти років до змагу вступають все нові сотні й тисячі послідовників безсмертного Духа Воюючої і Нескореної Нації, репрезентованого Миколою Міхновським, Симоном Петлюрою, Дмитром Донцовим, Євгеном Коновальцем, Романом Шухевичем, СТЕПАНОМ БАНДЕРОМ, а далі Михайлом Сорокою і недавно померлим д-ром Володимиром Горбовим.

Ми всі, згуртовані в Організаціях Українського Визвольного Фронту до найменших Відділів і Осередків включно, розкинені по далеких просторах вільних Західніх країн, докажім ще більшими чинами, що ми йдемо тим самим шляхом, яким ішов Провідник Бандера до вимріяної мети - відновлення УССР! Нашу непримиренну поставу до російським народо-вбивцям виявім також перед іншими народами, між якими живемо, бо наш ворог загрожує знищенням і їхньої незалежності та волі.

Нехай день 15-го жовтня буде для кожного члена і членкині СУВФ днем оновлення наших принципів, ідейності та жертвенності для здобуття Української Самостійної Соборної Держави, за якої візію віддав своє життя славний Провідник. Він приймав ненависть й безоглядною боротьбою ворогів української нації. Також місцією кожного з нас, членів СУВФ, є на кожному кроці і щодня розкривати і поборювати російським "єдипонсделішцізм" і їхні впливи. Найперше, це клич: СРСР - російська імперія - мусить бути знищений, а на його місці мусять постати суверенні держави всіх уярмлених націй.

Нехай заповітом для нас будуть ідеї великого Бандери. Український нарід визволиться лише власними силами. Проте нарід мусить мати свою організуючу, авангардну силу. Нею є Організація Українських Націоналістів, яку сьогодні очолює Ярослав Стецько, найближчий співпрацівник сл. пам. Степана Бандери й його наступник.

Отже ще раз закликаємо всі Організації УВФ і все патріотичне громадянство шанувати й гідно відзначити 15-го жовтня двадцятип'ятиріччя від загибелі сл. пан. Степана Бандери!

Президія

Світового Українського Визвольного Фронту

інж. Богдан Бедорак - голова

д-р. Богдан Крук - секретар

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО
ФРОНТУ В КАНАДІ

Торонто, 4 березня 1982

З В Е Р Н Е Н Н Я У 4-РІЧЧЯ У П А

26/16.3.82

До всіх організаційних клітин
ОУВФ в Канаді

ДОРОГІ ПІДРУГИ І ДРУЗІ!

У 1982 році українська спільнота у вільному світі відзначує велике і славне 4-річчя від створення Української Повстанської Армії, та її героїчної боротьби за Самостійну Соборну Українську Державу.

Звертаючись до Вас, ми також запрошуємо до активної співпраці українську спільноту для проведення святкувань. Спільними силами якнайторжественніше відзначім цю велику річницю нашої нової історії!

Тому дораджуємо створити на місцях спільні громадські ділові комітети, які при складанні програм святкувань, в міру можливості-повинні брати до уваги:

а) Масові протестаційні демонстрації-маніфестації в обороні національних і людських прав України, писання листів-петицій до урядових чинників Канади і Об'єднаних Націй з правдивими інформаціями про боротьбу УПА і теперішнього підневільного стану України.

б) У місцевостях де є можливості зв'язку з чужомовною пресою, радієм, телевізією влаштовувати прес-конференції, на яких належно навітлювати боротьбу УПА, або передавати готовий матеріал для публікацій. Влаштовувати студійно-наукові конференції на які запрошувати визначних політичних діячів, професорів університетів, наших приятелів і зокрема з етнічних груп Москвою поневолених народів.

в) Влаштовувати святкові академії-концерти з відповідною до теми дня програмою, спільні зустрічі-вечері з доповідями і мистецькими частинами, громадські віча, а у менших скупченнях українців ширші сходини, доповіді і т.п. У пов'язані з програмами святкувань відбувати Торжественні церковні відправи за тих, що життя своє віддали, за народ, за Україну.

г) Безперечно, що влаштування таких, чи інших імпрез буде залежати від спроможностей даної місцевості, та доброї підготовки. Одначе підкреслюємо, що кожна форма їх буде доброю і корисною, коли її зміст буде відповідати духові ідеї ОУН-УДП-УПА-УГВР, як нерозривної цілості у боротьбі за державність.

г) Цілий 1982 р. є призначений на влаштування імпрез пов'язаних з 4-річчям. Всі інші імпрези ОУВФ в цьому році також будуть проходити під цим кличем.

/ обернути/

Центральною імпрезою буде 33-та Зустріч-Здвиг Українців Канади і Америки, яка відбудеться 4 липня ц.р. на Сумівській Оселі "Веселка" біля Актону. Під цим кличем відбувся вже XIV-ий Збір Т-ва кол. вояків УПА, будуть проходити Окружні наради в Опаві і осінню в Едмонтоні.

Доложимо усіх старань, щоби відзначення цієї славної річниці створення УПА і її героїської боротьби, випали під кожним оглядом якнайкраще!

За Організації Українського Визвольного
Фронту в Канаді:

Теодосій Буйняк - ГУ ЛВУ

Марія Шкамбара-ГУ ОЖ ЛВУ

Михайло Шепетик - КУ СУМ

Микола Кулик-Т-во кол. вояків УПА

Василь Дідюк-секретар

ПРОГРАМА НАРАД

ОРГАНІЗАЦІЙ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ
СХІДНЮ І КАНАДИ

20-21 БЕРЕЗНЯ 1982 РОКУ

УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ "ДНІПРО" 681 ЕДІТ СТР. ОШАВА

КЛИЧ " У Ф - РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ УПА "!

СУБОТА, 20 БЕРЕЗНЯ 1982

ГОД. 9:00 - 10:00 рано - РЕЄСТРАЦІЯ ДЕЛЕГАТІВ І ГОСТЕЙ
(ЛВУ, ОЖ ЛВУ, СУМ, Т-во кол. вояків УПА, АДЖК, УНП)

ГОД. 10:00 - 11:00 - ВІДКРИТТЯ ОКРУЖНОЇ НАРАДИ (Спільна сесія).
а) Організаційно-інформативні виступи голів, або їх заступників (загальний теперішній стан і найактуальніші потреби у дальшій організаційній розбудові)

ГОД. 11:00 - 1:00 - ОКРЕМІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ.

ГОД. 1:00 - 2:00 - ПЕРЕРВА НА СПІЛЬНУ ПЕРЕКУСКУ.
(спільна знімка)

ГОД. 2:00 - 6:00 - ПРОДОВЖЕННЯ НАРАД.

ГОД. 6:00 - 7:00 - ПЕРЕРВА.

ГОД. 7:00 - 11:00 - ВЕЧЕРЯ з мистецькою програмою, доповідю, привітаннями, товариські зустрічі.

НЕДІЛЯ, 21 БЕРЕЗНЯ 1982

РАНО УЧАСТЬ У БОГОСЛУЖЕННЯХ

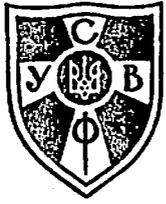
ГОД. 10:00 - 12:00 - ПРОДОВЖЕННЯ ОКРЕМИХ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ НАРАД.

ГОД. 12:00 - 1:00 - ПЕРЕРВА НА СПІЛЬНУ ПЕРЕКУСКУ.

ГОД. 1:00 - 4:00 - КІНЦЕВА СПІЛЬНА СЕСІЯ
(звідомлення з нарад, дискусія і підсумки)

УЧАСТЬ У НАРАДАХ БЕРУТЬ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ з таким місцевостей: БРАТФОРД, БРЕМІНГТОН, БРЕНТФОРД, ВЕЛЛАНД, ВІНДЗОР, ВУДСТОК, ГАМІЛЬТОН, ГВЕЛФ, ЕТО БІЧО, КЕМБЕРІДЖ, КІЧЕНЕР, КІНГСТОН, КІРКЛЕНД ЛЕЙК, МІССІСАУГА, МОНТРЕАЛЬ, НІЯГРА ФАЛС, ОНВІЛ, ОШАВА, ОТТАВА, СТ. КЕТЕРІНС, СТ. ТОМАС, СУ СЕН МЕРІ, СУДБУРИ, ТОРОНТО, ЛОНДОН, ВАТЕРФОРД, ЧАДАМ, НІПІГОН.

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

WORLD UKRAINIAN LIBERATION FRONT
FRONT DE LIBERATION UKRAINIEN MONDIAL
FRENTE MUNDIAL UCRANIO DE LIBERACION
WELTFRONT FUER BEFREIUNG DER UKRAINE

140 Bathurst Street

Toronto, Ontario, Canada
M5V 2R3

Tel.: (416) 366-9350

ПРЕЗИДІЯ:

Торонто, 15 березня 1982

Д-р Р. Малащук
голова

ОБІЖНИК ч. 40/1978-83

Д-р М. Климишин
заступник голови

З В Е Р Н Е Н Н Я

Инж. В. Безхлібник
секретар

В 40-річчя
УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

Мгр. Уляна Целевич
реф. жіноцтва

Ярослав Деремєнда
реф. молоді

Цієї осені проминає 40 років з того часу, коли на українських землях - на Поліссі почала творитися новітня збройна сила українського народу - Українська Повстанська Армія.

Це сталося в тому часі, коли дві ворожі сили - гітлерівська Німеччина і большевицька Москва - зударилися на українській землі за панування над Україною.

І саме тоді - в найважчій ситуації між німецьким молотом і московським ковадлом, що однаково били по Україні, - український народ підняв свій меч. Проти двох наїзників і окупантів, проти обох загарбників і поневолювачів.

За правду свою, за волю, за честь, за свою самостійну незалежну державу!

Молоде українське покоління підняло одверту збройну боротьбу за ті самі ідеї і за ті самі цілі, за які боролися його батьки в 1917-21 рр., і за які боролися наші прадіди в минулих віках - "зродились ми великої години з пожеж війни і з полум'я вогнів..." На кін історії виступили збройно українські націоналісти - наша генерація.

Актом 30-го червня 1941 року волею українського народу вони відновили українську самостійну державу і пішли в бій за неї. Тепер вставав народ.

Організація Українських Націоналістів, що між двома світовими війнами веде підпільну революційно-визвольну боротьбу, перетворює свої організаційні бойові групи на військові з'їзди і в такий спосіб дає початок славетній Українській Повстанській Армії. Український народ дав їй свою повну підтримку та післав у ряди УПА своїх найкращих синів і дочок, що склали і зброєю сотень тисяч воїнів 10 років билася за українську державу згідно з своєю думкою:

"зобудеш українську державу або згинеш у боротьбі за неї!"

На чолі УПА станув її Головний Командир ген. хор. Роман Шухевич - Тарас Чупринка, голова Проводу СУН і пізніше голова Генерального Секретаріату Української Головної Визвольної Ради/УГВР/.

"Українська Повстанська Армія постала з бойових груп СУН, керованої С. Бандерою, в 1942 році в умовах завзятої боротьби українського народу проти гітлерівських загарбників. На протязі 1942-43 рр. в УПА включилися вироки народні маси. УПА стала виразно виявом самостійницької боротьби всього українського народу"/із "Заяви" Головного Командування Української Повстанської Армії, з дня 25-го вересня 1947 року /.

З часом українська визвольна боротьба поширюється і посилюється, перетворюється в народне повстання, переходить у визвольну війну всього українського

народу. Разом з цим розгортаються й розбудовуються її форми й засяг, що завершилися в 1944 році створенням революційного уряду - УГВР. Визвольну боротьбу поширено на інші поневолені народи, створюючи в 1943 році спільний фронт проти Москви, що пізніше перетворився на Антибольшевицький Блок Народів/АБН/.

Ціль і завдання були ясні і виразні: боротися за українську державу проти кожного ворога, за всяких умов - "УПА бореться за самостійну соборну державу, а в спілці з іншими поневоленими народами за самостійні національні держави на їх власних землях. УПА б'є і буде бити всіх тих, хто хоче так чи інакше поневолити Україну." "Свобода народам, свобода людині!" "За самостійну соборну українську державу!" - оце головні напрямні і прапорні кличі УПА.

В травні 1945 року закінчилася Друга світова війна. Але боротьба УПА, ОУН і всього українського народу не припинилася. Змінала лише форми і способи. 5-го березня 1950 року впав у бою Головний Командир УПА ген. Тарас Чупринка, 15-го жовтня 1959 року з руки московського агента згинув символ і прапор боротьби Степан Бандера. Але ані ці найбільші втрати, ані великі й важкі втрати, які поніс український визвольний рух на протязі багатьох років боротьби, не заложили фронту Воюючої України.

"Не складемо зброї і не припинимо нашої боротьби доти, доки Україна не буде визволена!" - поклялися воїни Української Національної Революції.

Ціль і завдання української визвольної боротьби не змінилися. Український народ бореться далі - різними способами і засобами, в різних формах і на різних полях, відтинках і місцях в Україні й поза її межами, також і в московських тюрмах і концтаборах. Прапори, ідеї й цілі боротьби перебирає теперішнє діюче молоде українське покоління, вирощене на боротьбі, жертві і крові своїх батьків і йде далі - вперед!

Боротьба українського народу з московським окупантом триває. В Україні стоїть твердий непереможний визвольний фронт, другий твердий український національний визвольний фронт стоїть у всьому світі - ОУН в авангарді. Цих фронтів не зламає жодна ворожа сила! Микола Міхновський, Симон Петлюра, Євген Коновалець, Роман Шухевич-Чупринка, Степан Бандера - полум'яні семафори боротьби!

Українська Національна Революція ще не закінчена. Стання дата, дата остаточної й дефінітивної перемоги над Москвою і відвоєвання української самостійної держави - це не поставлена. Але ця дата буде поставлена!

Два рази в цьому столітті український народ вставав, рвав кайдани і встановлював свою самостійну державу. Український народ буде рвати московські кайдани третій раз, буде їх рвати доти, аж їх розірве, аж "на оновленій землі врага не буде супостата", аж знов стане володарем і господарем на своїй власній землі, у своїй власній ні від кого незалежній самостійній соборній державі!

Боротьба України з Москвою вимагає сил всього українського народу і всієї української спільноти в усьому світі. Тож постійно розбудовуймо і скріплюймо всі наші національні сили і нашу діяльність та гідно виконуймо ті завдання, які припали нам у Західньому світі. Будьмо твердими, жертвовними, чуїлими на всякі підступи Москви, що хитрощами і обманом, то насильством і терором і прямим розбоям, то своїми закордонними висланиками "з циновими гудзиками", то культобманом намагається втримати Україну в своєму ярмі.

Спільними зусиллями і боротьбою українського народу і всіх українців у всьому світі здобудемо перемогу. І тоді "встане Україна!"

Рік 1982 присвячуємо Українській Повстанській Армії.

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЯМ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

ХАЙ ЖИВЕ, БОРЕТЬСЯ І ПЕРЕМАГАЄ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД!

ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА САМОСТІЙНА СОБОРНА ДЕРЖАВА!

5-го березня 1982

Президія

Світового Українського Визвольного Фронту

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

WORLD UKRAINIAN LIBERATION FRONT
FRONT DE LIBERATION UKRAINIEN MONDIAL
FRENTE MUNDIAL UCRANIO DE LIBERACION
WELTFRONT FUER BEFREIUNG DER UKRAINE

140 Bathurst Street

Toronto, Ontario, Canada
M5V 2R3

Tel.: (416) 366-9350

ПРЕЗИДІЯ:

Д-р Р. Малащук
голова
Д-р М. Климишин
заступник голови
інж. В. Безхлібник
секретар
Мгр. Уляна Целевич
реф. жіноцтва
Ярослав Деремнда
реф. молоді

ВПоважаний Пан
Микола Кулик - УПА
Торонто, Канада.

Торонто, 27 травня 1981.

386 / 1. VI. 81

Цього року проминає 40 років, коли Актом 30-го червня 1941 року у Львові проголошено відновлення української держави.

Українці в усьому світі святково відзначають 40-річчя Червеного Акту.

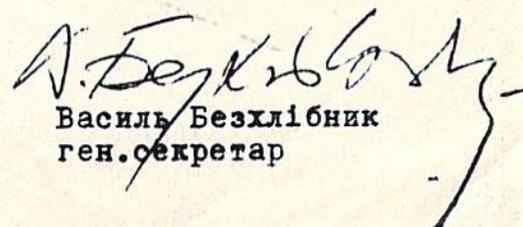
Світовий Український Визвольний Фронт /СУВФ/ творить Світовий Ювілейний Комітет для гідного відмічення 40-ої річниці Акту 30-го червня 1941 року та просить Вас дати свою згоду на поміщення Вашого прізвища серед прізвищ членів Комітету.

Ласкаво просимо повідомити нас до 15 червня 1981р.

З пошаною і дружнім привітом,

За Президію СУВФ -

Д-р Роман Малащук
голова

Василь Безхлібник
ген.секретар

СВІТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ

WORLD UKRAINIAN LIBERATION FRONT
FRONT DE LIBERATION UKRAINIEN MONDIAL
FRENTE MUNDIAL UCRANIO DE LIBERACION
WELTFRONT FUER BEFREIUNG DER UKRAINE

140 Bathurst Street

Toronto, Ontario, Canada
M5V 2R3

Tel.: (416) 366-9350

ПРЕЗИДІЯ:

Торонто, 14 березня 1979

Д-р Р. Малащук
голова

ОБІЖНИК ч.31/1978-1983

Д-р М. Климишин
заступник голови

До Центральних і Крайових
Управ Організацій
Українського Визвольного Фронту
в Західньому світі

Інж. В. Безхлібник
секретар

Мгр. Уляна Целевич
реф. жіноцтва

Ярослав Деремнда
реф. молоді

Дорогі Подруги й Друзі!

I. В попередньому нашому Обіжнику ч.30, з 4-го січня 1979, що вийшов друком у формі брошури на 24-ьох сторінках, ми переслали всім ОУВФ матеріяли III-го Світового З'їзду Українського Визвольного Фронту, що відбувся 21-22.XI.1978 р. в Нью Йорку. Це були такі матеріяли: Становище, Звернення, Привітання, Резолюції і Звідомлення голови СУВФ з діяльності за 1973-1978 роки п.н. "Український Визвольний Фронт в дії."

В цьому Обіжнику даємо дальші, наступні матеріяли нашого Світового З'їзду: 1/В.Солонинка: "До проблеми української внутрішньої політики в аспекті визвольної боротьби", 2/мгр. Уляна Целевич: "Жіноцтво Українського Визвольного Фронту на допомогу Україні" і 3/Б.Гаргай: "Завдання молоді Українського Визвольного Фронту."

-ий Світовий З'їзд УВФ проходив під кличем "Всі наші сили на допомогу Україні", що є теж кличем постійної діяльності всіх ОУВФ на всіх відтинках і місцях нашої праці - в своїх організаціях та установах, серед всієї української спільноти і серед не-українського світу.

Три доповіді, які поміщуємо в цьому Обіжнику дають аналізу, з'ясовують ситуацію і наші завдання на трьох дуже важливих відтинках: загально-українському, жіночому і молодіжному. Саме на цих відтинках - в ОУВФ і в різних українських організаціях, товариствах та установах ми й провадимо нашу працю, що спрямована на допомогу визвольній боротьбі українського народу. Так поставила цю справу Воююча Україна в своєму Зверненні з жовтня 1949 р., так ставлять цю справу борці в Україні тепер, так ставить Ст. Бандера: "Наша внутрішньополітична праця скерована на те, щоб дослівно охопити увесь загаль громадянства." Так ставить справу допомоги Україні Український Визвольний Фронт - органічна частина народу в боротьбі.

II. В цьому році ми візначаємо річниці: 60-річчя соборности України, 50-річчя боротьби ОУН і 20-річчя смерті її Провідника Степана Бандери, 100-річчя народження С.Петлюри, 40-річчя незалежності Карпатської України, 35-річчя УГВР, 25-річчя повстання жінок-політв'язнів у Кінгірі.

III. Продовжуємо дві світові акції: 1/в обороні України й її борців, 2/ кампанію збірки на Фонд Оборони України.

За Президію СУВФ

Д-р Р. Малащук, голова

Інж. В. Безхлібник, секретар

Василь Солонинка

ДО ПРОБЛЕМ УКРАЇНСЬКОЇ ВНУТРІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ
В АСПЕКТІ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ

Віталій Калиниченко, який у квітні 1976 р. закінчив 10-річне ув'язнення, і ще далі перебуває під поліцейним наглядом у Дніпропетровській області, - у заяві про зречення совєтського громадянства звертає увагу на трагічний стан в Україні:

"Україну - каже він - перетворено в економічну колонію Москви. На рівень державної політики поставлено русифікацію. В усіх ділянках суспільного життя зсиди панує російська мова /в таких, як виробництво, наука, навчання, культура, управління тощо/. "Україні загрожує таке національне знищення, яке вже сталося з понад десятьма мільйонами українців, що живуть на території РСФСР".

-Цей голос одного із нескорених борців України хай супроводить нас в усіх міркуваннях і постановках щодо України і нашої участі в праці й боротьбі для її визволення. Трагічна ситуація, у яку поставила Москва Україну, реалізуючи цілеспрямовану політику на знищення української нації, ставить особливі обов'язки, завдання і вимоги до всієї української спільноти і до кожної української людини.

Найперше слід усвідомити собі і мати на увазі той факт, що Україна є у війні з Москвою, а війна має свої виняткові закони і права, що повинні зобов'язувати всіх українців - зарівно на Батьківщині, як і поза її межами. До речі, сама Москва поширила фронт боротьби проти українського народу і на вільні країни Заходу. Москва вбила поза межами України Петлюру, Коновальця, Бандеру та інших провідних українських діячів. Москва проти української спільноти у вільних країнах стосує методи терору, залякувань, шантажу, провокацій і підривної дії, послуговуючись при тому і такими "гуманними" засобами, як культурний обмін і контакти. Мета цього: паралізувати і розбивати сили української спільноти, орієнтувати її на УССР, як українську державу. Москва і її агента роблять все можливе, щоб розбити, порізати і розсварити громаду, не допустити до одностайної, солідарної дії в обороні України і її борців.

Тому, не зупиняючись на основних принципах української внутрішньої політики, що, як відомо, були узгоджені на нарадах т.зв. Консультативної комісії і проголошені в пресі, ставимо під розвагу ті справи й аспекти української внутрішньої політики, що стосуються нашої теми - визволення України.

З'ясовуючи це питання, Ст. Бандера в праці "Перспективи української революції" пише:

В усіх питаннях української політики, в цілому і в поодиноких частинах, найважливішим є аспект самої визвольної боротьби, а вирішним критерієм її вимоги і потреби. Усе, що цій боротьбі допомагає, сприяє і зміцнює її, усе, що підносить її успішність та ефект по лінії визволення - все те добре, позитивне!" У цьому аспекті стоїть вимога максимальної консолідації національних сил для скріплення і розгорнення визвольної боротьби. Проти тотального наступу ворога до бою мусить виступити весь народ, зараховуючи сюди й українську спільноту поза межами батьківщини. До речі, так справу поставив провід Вожючої України в своєму Зверненні з жовтня 1949 р., вимагаючи від українців поза межами батьківщини дійового об'єднання сил на базі ідей і визвольної боротьби українського народу та організування на Заході єдиного анти-

большевицького фронту проти російського колоніалізму та комуністичного тоталітаризму.

Тож творім і розбудуємо одну, скоординовану силу для ліквідації російсько-большевицької імперії. Для цього потрібна відповідна тактика, щоб, в нічому не відступаючи від основних принципів визвольної політики, можна було ламати внутрішні бар'єри, усунути взаємні упередження і недовір'я з метою: поширити, розгорнути й удосконалити всеукраїнський фронт боротьби з ворогом і його агентурою. Ці вимоги стосуються політичного і громадського секторів праці.

Політичний сектор не виправдав покладених на нього надій. А до нього в першу чергу стосується вимога Бюючої України: "гідно і відповідально репрезентувати свій народ і його визвольну боротьбу перед зовнішнім світом." Але українські політичні партії не зуміли сконсолідувати своїх сил для потреб України і її визвольної боротьби.

Невідкладною вимогою дня є приспівити консолідацію українських національно-політичних сил, керуючись вказівками Степана Бандери, який каже:

"Одностайна постава в принципових справах українського визволення, засвідчена перед цілим народом, і то при збереженні здорової внутрішньо-політичної диференціації, напевно і значною мірою приведе до внутрішнього скріплення визвольного фронту та до зміцнення зовнішньополітичних позицій української справи." Цього вимагає трагічний стан в Україні і міжнародня ситуація, яка постійно ускладнюється і завтра може прийдеється скласти черговий іспит національно-політичної зрілості.

На жаль на політичному відтинку не зроблено відповідних висновків з існуючої ситуації, стосовно до потреб української визвольної справи.

Устійнення і проголошення Контактною комісією принципів внутрішньої і зовнішньої української політики, хоч як це важливе і потрібне, але справи не вичерпус. Потрібні реальні заходи, щоб на цих принципах творити і розбудувати з'єднаний самостійницький фронт, поза яким лишилися би лише зрадники народу і коляборанти ворога. Ця максимальна єдність потрібна, щоб усунути будь-які можливості ворожої penetрації і вигравання одних політичних груп проти других та нищення самостійників українськими руками.

Брак одного визвольного центру і спільної дії за кордоном дуже негативно сприймають нескорені борці і патріоти в Україні. А молоде покоління, вже виховане тут, не може зрозуміти браку об'єднання самостійницьких сил. Тому немає в нього заінтересування українським політичним життям. Це сприяє, як спостерігаємо, або втечі молодих від українства взагалі, або творенню активнішими одиницями, за чужими взорами модних тепер на Заході лівацьких формацій. Вони своїми непогамованими нападами на український визвольний націоналізм не лише хаотизують і розбивають українське національне життя, але сприяють нищівним ворожим плянам. Легковажити цього ніяк не вільно в обличчі посиленого наступу Москви і на еміграцію, бо замість скріплення і з'єднання самостійницьких сил, бачимо посилену метушню в опортуністичному таборі т. зв. Українським Демократичним Рухом /УДР/.

Але політичний відтинок праці, хоч який він важливий і необхідний, не вичерпус і не завершує всіх вимог і праці для потреб єдності народу в боротьбі. "Наша внутрішньополітична праця - пише Ст. Бандера - скерована на те, щоб дослівно охопити увесь загаль громадянства, щоб дійти до кожного українця, як причетного, так і не причетного до загальногромадського життя, однаково - в рамках того життя, як і поза ними і незалежно від них." Тут висловлена особливо важлива думка про потребу охопити ідейно-політичною працею в користь України і організованими рамками "дослівно увесь загаль громадянства", "дійти до кож-

ного українця". Не залишати поза рамками організованого життя ні одної української людини.

Бандера вказав на потребу і необхідність суспільно-громадської праці, на важливість і значення громадських організацій, різного типу і характеру. Це стосується і їх надбудов - крайових і міжкрайових та світового завершення їх у СКВУ. Це нормальний, здоровий суспільний процес. В організаціях формується тип української людини, а в тому ж тип українського громадського і політичного діяча. Щоб ця українська людина - член громади, і український суспільно-політичний діяч ставили українську визвольну справу в центрі своєї уваги і праці на всіх місцях - в усіх організаціях і установах - від Церков до виховних, молодіжних, культурно-мистецьких, наукових, жіночих та економічних, і теж у їхніх центральних надбудовах - КУК, УККА, СУБ, ЦПУЕН, УЦР, СУОА й ін., в СКВУ, тобто на кожному кроці і в усіх ситуаціях, то це залежить від змісту праці, що його вкладаємо в ці організації й установи. Тому всі наші турботи і весь наш бій мусить йти за зміст праці в громадських установах. З того висновок: не може бути байдужою чи маловажною для нас праця у громадських організаціях і установах. На увагу заслуговують вказівки Ст. Бандери, який каже:

"Не лише ідеї і прогресивна програма української революції, цілком протилежні до реакційних большевицьких, але разом і з тим активна революційна боротьба мобілізують та активізують маси до боротьби за повне їх здійснення через знищення большевизму".

В цьому криється секрет впливів і всіх дотеперішніх досягнень Організації. Ця засада не менше важлива і сьогодні для нас тут - в країнах вільного світу. Загально висловлюючись, йдеться про політизацію української спільноти в найширшому значенні того слова - про формування української суспільно-політичної думки під кутом визвольної боротьби та мобілізування і виведення української людини на фронт боротьби з Москвою. Йдеться не лише про оборону українських політичних в'язнів та про оборону прав народу, але про наступальний бій за свободу народів і людини, за ліквідацію російсько-большевицької імперії. Цим змістом має бути пронизане ціле громадське життя, вся громадська праця виповнена ним, бо самими спорадичними акціями і раслами не зробимо з пасивного і ситого обивателя свідомого своїх обов'язків активного борця, не виховасмо - що дуже важливе і необхідне - провідників народу. Говорити і пропагувати лише форми опору у відповідь на ворожий наступ - це пасивна самооборона, що нагадує гандизм. В обличчі агресивного наступу і тотального терору Москви пасивний опір, як це бачимо тепер в Україні, потягає за собою людські жертви - дає мучеників, але не активних борців, потрібних, щоб здобути перемогу. Вся це необхідно брати до уваги і враховувати в наших плянуваннях і тут - в країнах вільного світу, пам'ятаючи, що ми є невід'ємною частиною народу, який є у війні з Москвою. Тому то Організаціям Українського Визвольного Фронту припала особливо важлива і дуже відповідальна ролля не лише донести зміст визвольної боротьби народу до широкої громадськості, але й мобілізувати та унапрямувати українську людину і цілу спільноту під кутом визвольної боротьби і її потреб, ініціювати і організувати потрібні акції, а співпрацюючи з іншими організаціями формувати й розбудовувати всеукраїнський фронт визвольної боротьби.

Тому помилково було б думати, що громадське життя - поодинокі громадські організації та центральні їх надбудови мають бути вільні і далекі від політики. Навпаки, починаючи від виховних і культурно-освітніх організацій до наукових установ виключно, змістом їх праці мусять бути потреби українського народу, розвиток його всіх творчих сил,

в тому культури і науки, а найперше справа свободи і незалежності України, з чим в'яжеться вимога ліквідації російського колоніалізму і комуністичного тоталітаризму. Без означеного національно-політичного змісту в праці громадських організацій не можливо виховати свідомої української людини - громадського діяча і борця. І саме цей виразний національно-політичний зміст у громадське життя української спільноти вносять націоналістичні організації УВФронту.

Саме тим націоналістичний рух характеристичний, що він всі ділянки життя народу насичує і збагачує ідейно-політичним змістом під кутом праці і служіння власному народові, який єдино забезпечить свободу і розвиток всіх творчих сил людини.

На те були створені та існують ОУВФ і наші видання, щоб на всіх відтинках суспільного життя виховували, мобілізували і організували спільноту під аспектом визвольної боротьби українського народу. Слід відмітити, що в висліді недомагань чи послаблення діяльності тієї чи іншої організації УВФронту відразу виступають шкідливі прояви чи то в формі наприклад лівизни серед студентства там, де не діє ТУСМ, чи на науковому полі, наприклад у Гарварді або в Українському інституті в Едмонтоні.

Тому то й світової надбудови українських громадських організацій - СКВУ не слід позбавляти найістотнішого аспекту, до речі визначеного в першому розділі статуту, що говорить про допомогу визвольній боротьбі українського народу. Очевидно СКВУ не може претендувати на те, щоб перед зовнішнім світом репрезентувати визвольну боротьбу і бути її речником, до чого покликані політичні середовища і партії.

Ще раз підкреслюю, що праця наших організацій УВФронту має донести ідейно-політичний зміст визвольної боротьби до всієї громадськості, до кожної української людини. Щоб наша праця була успішна, то її методи і тактичні прийоми повинні бути достосовані до потреб і обставин, серед яких працюють українські громади в поодиноких країнах. Маючи це на увазі, ми наприклад почали видавати вже понад рік в Торонті англomовний додаток "Гомону України" - "Українієн Еко". Але замало висловити прихильну опінію про його потребу і доцільність. Треба нам усім причинитися до його розбудови - подбати про співробітників і передплатників та читачів, щоб цей наш пресовий орган став ще одним ефективним засобом нашої визвольної політики і дії з метою - приєднати до активної праці покоління народжених поза Україною англomовних українців.

До речі подібна проблема існує теж в Аргентині, Бразилії, а за декілька років вона буде актуальна і в Англії та Австралії. У нашій діяльності, як було вже раніше відмічено, мусимо охоплювати всіх українців, приєднати до визвольної справи і покоління, які вже тут народилися і виховалися. Серед них є велике число професіоналістів і підприємців. Активізуючи їх, слід спрямовувати здобувати провідні становища в урядах, в науці і культурі, у політичних партіях і в профспілках країн поселення. Це дасть реальні шанси справі незалежності України і ліквідації російсько-більшевицького колоніалізму, винести на міжнародні форуми через уряди й організації країн нашого поселення.

На особливу нашу увагу і піддержку заслуговують релігійно-церковні справи, а в тому змаганні за патріархальне завершення наших Церков, але з особливим наголошенням потреби їхньої співпраці для скріплення духово моральних сил народу та оборони віри і Церкви в поневоленій Україні.

Хай же справжній - український екуменізм виявиться у співпраці наших Церков для підготовки величких всенациональних святкувань 1000-річчя хрищення України. Знову ж націоналістичні організації мають виняткову нагоду виявити і заманіфестувати потребу національної єдності у визвольній боротьбі загальним відзначенням 50-річчя ОУН.

Докладаймо максимально всіх сил для створення і розбудови української самостійницької сили у світовому масштабі, щоб вміло й успішно можна було використати той велетенський капітал, що його дає нам воююча Україна. Творім і розбудовуємо найперше Організацію Українського Визвольного Фронту і їхню надбудову Світовий Український Визвольний Фронт, як основу нашої діяльності в громаді для потреб українського народу і його визвольної справи.

Уляна Целевич

ЖІНОЦТВО УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ НА ДОПОМОГУ УКРАЇНІ

Завдання й відповідальність Українського Визвольного Фронту щодо України залежить від нашої чисельної сили, ідейної наснаги членства, дисциплінованості і ділоспроможності. Справа д о п о м о г и України була й залишається великою й основною частиною плянів праці і дій Об'єднання й Організацій Жінок УВФ. Із слів звернень, промов та тих програмових доповідей III-го Світового З'їзду Українського Визвольного Фронту випливає ясно завдання: розглянути і прийняти генеральний плян спільної узгідненої дії "допомоги Україні", що має бути виконаний силами й засобами всіх складових організацій, - чоловіків, жінок і молоді нашого середовища, - як завдання однаково важне й однаково пильне, однаково підготоване й піддержане всіма членами ОУВФ, з одним націленням якнайефективнішого висліді намічених завдань. Уважаю за потрібне підкреслити потребу визнання всіма членами спільноти цілі, пляну і владу праці всіх складових одиниць, а не взаємне аж недоцінювання вкладів праці.

Об'єднання й Організація Жінок ОУВФ вже від початку свого існування проводили інтенсивну працю в напрямі допомоги Україні. Праця ця проходила головним чином в 3-ох аспектах: 1/Інформування про ситуацію в Україні й вияв нашої пошани, подиву й солідарности з нескореними, 2/Акції й інтервенції в обороні українських політ.в'язнів, зокрема жінок, в загальному й окремому пляні, і 3/Матеріальна допомога українським політ.в'язням і їх родинам. Ці акції ми проводили в країнах нашого поселення, з направленням на Україну через пресу й радіопрограми, через властиві відділи державних урядів, державних і парламентарних мужів, через міжнародні і крайові жіночі організації при нагоді їх крайових і міжнародніх з'їздів і конференцій, через петиції й інтервенції в голів держав і організацій ОН. Ми організували і проводили різні протести, демонстрації, маніфестації й голодівки та сотнями тисяч помножували й поширювали інформаційно-пропагандивний матеріал про ситуацію в Україні, про геноцид, українських політ.в'язнів, русифікацію і долю дітей політ.в'язнів; відбували інтервенційні поїздки, індивідуально і групами в департаментах державних урядів, у сенаторів і конгресменів, у закордонних представниках - з петиціями й меморандами. Про працю Об'єднання й Організації Жінок УВФ в основному відомо. Згадую про це тому, щоб ствердити,

що праця без огляду на те, чи вона була більше чи менше ефективною, і більше чи менше публікована пресою, була добрим і широким розголосом української справи, а імена мужніх і нескорених діячів українського руху опору, чоловіків і жінок, Юрія Шухевича, Мороза, Караванського, Луц'яненка, Зарицької, Оксани Попович і других не сходять від 1969 р. до сьогодні з петицій і кореспонденції ОЖ УВФ. Також стверджую, що нашою працею ми розбудували сітку зв'язків з офіційними чинниками та виробили собі техніку й методи дії й ведення справ.

Перед Українським Визвольним Фронтом є справа дальшого пляну допомоги Україні і треба запитати себе, яку частину з того пляну можуть і повинні виконати ОЖ УВФ, та якими способами й засобами ми будемо їх проводити - чи будемо плянувати щось нове, чи працювати тими самими способами, поліпшувати їх і устравнювати. Добре є одне й друге. На окремій нараді-зустрічі голів наших організацій ОЖ ми стали на становищі використання нашого досвіду і продовжувати нашу працю допомоги, використовуючи зв'язки і способи вже здобуті.

Дальша наша праця допомоги Україні повинна проходити в площинах: 1/ Загальної моральної допомоги, 2/ Матеріальної допомоги. Загально-моральна допомога повинна відбуватись налагодженням зв'язку преси і радіопрограм із загалом українських жінок і населення України та зокрема з діячами українського спротиву, з Одержимими й Нескореними, схвалюючи їх становище і впевнюючи їх у всесторонній піддержці й солідарності з ними вільного українського світу та праці тут закордоном для популяризації у властивому наświetленні проблематики України і здобуття для неї приятелів.

Зі становища матері й жінки наші акції в країнах поселення повинні викликати конфронтацію української національної самостійницької концепції з концепцією комуно-московської колоніяльно-імперської окупаційної політики - у пресі й конференціях на державних і міжнародних форумах.

До використання в такому напрямі є Міжнародний Рік Дитини 1979. Нашим обов'язком винести на міжнародні форуми положення Української дитини, і зокрема дітей українських політ.в'язнів в Україні, позбавлених батьківської опіки, шкільництва в матірній мові, релігійного виховання, дискримінованих й індоктринованих комуністичним світоглядом. В цьому пляні ОЖ ОЧСУ впровадило звичай ставлення Ялинок у присвяту дітям в Україні з відповідною обстановкою; ОЖ ЛВУ перевело конкурс на дитячий рисунок з тематикою України, спільними заходами видано пропагандистський поштовий значок "помагайте Україні" і книжкову закладку для дітей і старших з закликом: "Вивчай і зберігай українську мову, історію і культуру - їх русифікують в Україні"... Дохід з розпродажу призначений на фонд допомоги Україні.

Відзначити 25-ті роковини Кінгіру - загиблих під московськими танками жінок-Героїнь. Згадати мученицю - героїню Оксану Попович.

В 1980 році відбудеться Міжнародна Жіноча Конференція в Тегерані. Туди повинна виїхати також українська жіноча делегація, і завчасу повинні бути приготовані відповідні інформаційно-пропагандивні матеріали для поширення на конференції про комуно-московське закріпачення української жінки.

В пляні є організувати міжнародну піддержку акції Клебанова і групи українських робітників на право творити вільну робітничу професійну спілку в ССРСР. Для цього потрібна висилка відповідно удокументованих листів і матеріалів до державних і міжнародних професійних організацій та до державних і міжнародних чинників й організацій, ОН, теж

в ЮНЕСКО і т.д. з проханням про їхню піддержку.

Паралельно побіч того повинні йти акції проти біологічного й культурного геноциду в Україні, зокрема проти масових депортацій українського населення на чужі терени й колонізаційного насаджування московського елемента в Україні, що впарі з мішаними подружжями доводить до катастрофального спадку природного приросту в Україні, понижче природної смертності.

На внутрішньому вишкільно-виховному відтинку в пляні влаштування авторських вечорів репресованих діячів у українській літературі, мистецтва і культури та вечорів прослави українських Одержимих і Нескорених, для ближчого познайомлення з їхніми постаттями і діяльністю, - жінок і чоловіків, як символів сучасної України - Строкатої, Ірини Калинець, Оксани Попович, Ірини Сенік, Валентина Мороза, Лук'яненка, Караванського Шухевича і других.

Одночасно ОВФ продовжують організування матеріальної допомоги українським політ.в'язням та їх родинам. В пляні є організувати, також з-поміж визначних громадян країв нашого поселення, співчуваючих долі України; організувати для українських політ.в'язнів з закордону правну оборону й допомогу й шукати налагодження зв'язку з акредитованими в ССРСР журналістами, щоб вони також інтересувалися і звітували про українських політ.в'язнів, про їхні родини і про проблему України взагалі.

Всіх можливостей праці і обов'язків жіночого сектора на фоні ОУВФ і суспільно-громадського відтинку не можливо повністю вичерпати, ані предвидіти. Наші подруги не дармують і постійно часто працюють до самовідречення.

Звертаюся до друзів із співдіючих ОУВФ з дружньою заввагою відплачуватись своїм подругам за їхню працю своєю теплою увагою, пошаною і признанням та радо і дружньо допомагати їм, коли це потрібно.

Закінчую парафразом з "Гостинця" Валентина Мороза: Так, Україно наша! Для Тебе виковуємо дужість... На зустріч нас з Тобою готуємось і принесемо Тобі радість, що Ти є, і принесемо нашу міць, гартовану щоденними посвятами праці... А від Тебе візьмемо щось дуже особливе й неповторне - Твою велич і святість. І з цього в нас на чужині закам'яніє велика твердість: Що Ти і ми є одне!

Богдан Гаргай

ЗАВДАННЯ МОЛОДІ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

У нашому житті Організації Українського Визвольного Фронту відіграють велику роль в різних ділянках збірного життя української спільноти, зокрема на громадському відтинку, гуртуючи у своїх рядах десятки організацій, ціллю яких є допомагати Україні у її визвольній боротьбі.

У широкому обсязі своєї дії та праці на всіх теренах нашого поселення, вони еднають ідейно всі прошарки нашого суспільства: робітників, професіоналістів, жіноцтво, духовенство та молодь, які, кожний на своєму місці, працюють для поширення ідей українського націоналізму, що поставив своєю головною метою здобути українську державу, за яку незчисленні борці віддали своє життя. Особливе місце і значення у Визвольному Фронті має українська молодь, яка народилася на чужині, не бачила України, і яка готується до праці та до акцій у користь Укра-

їни. Одначе, щоб зілюструвати роль й завдання молоді в рядах ОУВФ, хоч нечним є проаналізувати сучасний стан української еміграції, як нерозривної вітки рідного дерева, застановитись над минулим і виробити конкретний план на майбутнє.

Роль молоді в кожному народі, у ієрархії вартостей, стоїть на високому рівні. В кожному народі молоде покоління підготовляється перебрати естафету від старшого покоління, і таким чином забезпечити тяглість праці, змагань і боротьби. У нашому, українському народі, молодь дуже часто відігравала важливу роль в революційній боротьбі, у визвольній війні, в державному будівництві, в його закріпленні, а зокрема в формуванні і в діях ОУН-УПА, в часі збройної дво-фронтної боротьби, та під сучасну пору в Україні. Ще сьогодні знаходяться серед нас ці "сиво-волосі революціонери", які у 30-тих роках були провідниками, організаторами й керманічами революційного руху в Україні. Сьогодні вони даліше на керівних становищах бо, наразі, немає стільки молодого dorostu, якого ми б хотіли, і який би від них перейняв обов'язки. Таке твердження робимо, щоб показати дійсність, яка є наглядною після 30-річної праці та дії ОУВФ.

Дивлячись об'єктивно на сьогоднішній стан УВФ і молоді, приходимо до висновку, що не зважаючи на працю і труд, ми не досягнули того, що було можливим досягнути. Вистачає поглянути на стан нашого політичного, громадського, церковного, культурного й молодіжного життя, щоб ствердити наявні недостачі. Хоч і є позитиви, замало людей з громадською виробленою думкою і стажем, які надавали б тон та напрям нашій праці. Дуже часто еміграційне життя витворило льокальних патріотів, вузько-партійних діячів, які забули про наше справжнє завдання на чужині. Від закінчення II-ої світової війни ведуться консолідаційні розмови політичних партій та угруповань, які до сьогодні не виходять поза рами принагідних зустрічей. Щойно в останньому часі ОУН і УНР видали спільне становище відносно засад української внутрішньої і зовнішньої політики. Але далеко до того, щоб ці принципи прийняли й інші політичні угруповання. А після узгіднення принципів мусить прийти план конкретної дії, наперед під кутом потреб України, а відтак щодо потреб української спільноти в західньому світі.

Визвольний фронт є рухом, зродженим із надр українського народу, тому наші ідеї повинні поширюватись на всю українську громаду, а нашою активною працею ми повинні гуртувати все більші й більші кола нашої спільноти. Кажуть, що на заході є понад три мільйони українців. Це ж такий великий резервуар сили й праці для УВФ, що не використати його було б великим прогріхом. Наша праця повинна проходити в різних ділянках: допомога воюючій Україні, політичні акції різних родів, вишкіл громадських діячів та працівників, згуртування професійних людей по своїх ділянках, які допомагали б українській визвольній справі й інше. Діапазон праці аж надто широкий, щоб внутрішніми непорозуміннями роздрібнювати себе.

Під таким кутом і в таких обставинах розвивається та виховується наша молодь, яка виросла в українській спільноті. З другого боку, треба поглянути на оточення, на чужинецький світ, в якому ми виросли, і як дані народи підходять до різних своїх проблем. Незаперечним явищем є, що ментальність молодої людини формується в чужому світі, і вона вже не думає так як її батьки, але підходить до справ відмінно. І тут чи не найбільша проблема, яку спостерігаємо у наших молодіжних організаціях.

Наші молодіжні організації тут і там затрачають питоменність своїх завдань - вони перетворюються на гуртки молоді, де верх беруть куль-

турно-освітня праця й інші роди зайнять, а не вишкіл молодшого покоління в дусі української національної ідеології. Наша молодь, поки ще нею опікуються батьки, виконує їхні доручення, але після 16-го року життя часто відходить від українства. Сьогоднішнє лихо в тому, що може задовго ми були виховниками молоді, занадто ми присвячували їй багато нашої уваги, що виховники були для молоді "няньками", а не дійсними виховниками. В громадському житті кожна одиниця повинна мати своє завдання, а виховники чи провідники молоді повинні так її виховати, щоб молодь відчувала обов'язок та потребу виконати покладені на неї завдання та доручення. За останніх 5 років статистика молодіжних організацій вказала спад свого членства, та втрату частини надійної і працьовитої молоді. Виринає питання: чому? Одні знайшли вдоволення в особистих і родинних справах, а другі - заламались в часі найтяжчої молодечої проби - і відійшли, тому, що не були на висоті завдань і політичної зрілості.

Дуже часто чуємо вислови старших: - ми приїхали з нічим, побудували церкви, народні доми, залі тощо і чи можемо передати керівництво у молодечі руки, якщо молодь не доказала, що готова і хоче перебрати провід. Відповідь на це питання може бути різна, одначе можна ствердити, що наша молодь у більшості є патріотична і що треба дати їй можливість виявити себе в дії. Під час багатьох демонстрацій можна було бачити патріотичність, запал та завзяття молоді нпр. сумівська акція в часі Олімпіади в Монреалі, в Лондоні в часі побуту Шелспіна, у Вашингтоні, Оттаві та в містах інших країн.

На думку багатьох з молодшого покоління, ОУВФ затратили до деякої міри свою політичність. Ми займаємося всім іншим, забуваючи часто про найголовніше - чого ми на еміграції та які наші основні завдання. УВФ повинен поставити сильний наголос на дві основні речі: Ідеологічно-політичну виховну працю свого членства, а головню молоді, та посилення акцій в обороні прав України й політичних в'язнів.

Важливою справою і дуже на часі - є потреба зорганізування наших молодих інтелігентів, які у сьогоднішньому світі найбільше можуть допомогти визвольній боротьбі українського народу. Ці молоді професіоналісти, якщо б були об'єднані у своїх різних товариствах в ідеологічному спорідненні з нами, творили б велику силу в українській спільноті. Професійний світ, це поважна сила й її треба належно використати.

Дуже часто молодь говорить про політичні акції. Молодь любить небезпеку, і між ними є багато таких, які готові такі акції виконувати. Провід нашого руху мусить взяти це під увагу.

Сьогоднішнє положення без сумніву є тяжке, але відважне молоде покоління в Україні, хоч виховане в жорсткій московській дійсності, піднесло свій могутий голос і бореться, якщо не збройно, то словом і ділом. Наш обов'язок допомогти їм, і тому першочерговим нашим завданням мусить бути політизація і активізація наших кадрів.

Для ефективної праці розгляньмо кілька можливостей, де наголос активізації повинен бути поставлений. 1. Ідеологічний політичний вишкіл через СУМ та ТУСМ. 2. Українське студентство - здобування високої освіти, боротьба з лівізною, акції - демонстрації, контакт з політичним і журналістичним світом, з міжнародними студентськими організаціями й інше. 3. Молоді професіоналісти - безчисленні можливості пропагування української справи. Активізація в політичному житті країн поселення.

Невичерпні можливості ще у нас не використані, тому треба змагатись, щоб їх використати. Спаяні націоналістичною ідеологією, наголосім наші головні завдання і з жертвенністю працюймо, бо Воююча Україна потребує і вимагає від нас допомоги. Пам'ятаймо, що ми є частиною народу, який стоїть у боротьбі.